UITVOERINGSVERORDENING (EU) Nr. 999/2014 VAN DE COMMISSIE

van 23 september 2014

tot instelling van een definitief antidumpingrecht op ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 1225/2009 van de Raad van 30 november 2009 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap ([1]), en met name artikel 9, lid 4, en artikel 11, leden 2 en 5,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

1.1. Geldende maatregelen

(1) Bij Verordening (EG) nr. 2022/95 ([2]) heeft de Raad een definitief antidumpingrecht ingesteld op de invoer van ammoniumnitraat, ingedeeld onder de GN-codes 3102 30 90 en 3102 40 90, van oorsprong uit Rusland. Na een nieuw onderzoek, waaruit bleek dat het recht werd geabsorbeerd, zijn de maatregelen bij Verordening (EG) nr. 663/98van de Raad ([3]) gewijzigd. Na een eerste nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen en een eerste tussentijds onderzoek overeenkomstig artikel 11, leden 2 en 3, van Verordening (EG) nr. 1225/2009 („de basisverordening") heeft de Raad bij Verordening (EG) nr. 658/2002 ([4]) een definitief antidumpingrecht van 47,07 EUR per ton ingesteld op de invoer van ammoniumnitraat, ingedeeld onder de GN-codes 3102 30 90 en 3102 40 90, van oorsprong uit Rusland. Vervolgens is overeenkomstig artikel 11, lid 3, van de basisverordening een tussentijds onderzoek naar de productomschrijving uitgevoerd, en is bij Verordening (EG) nr. 945/2005 van de Raad ([5]) een definitief antidumpingrecht ingesteld van 41,42 tot 47,07 EUR per ton op vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten, momenteel ingedeeld onder de GN-codes 3102 30 90, 3102 40 90, 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 en ex 3105 90 20, van oorsprong uit Rusland.

(2) Na een tweede nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen en een tweede tussentijds onderzoek overeenkomstig artikel 11, leden 2 en 3, van de basisverordening, besloot de Raad bij Verordening (EG) nr. 661/2008 ([6]) de geldende maatregelen te handhaven. Het recht bleef ongewijzigd, met uitzondering van de EuroChem-groep ([7]), waarvoor het vaste bedrag aan rechten varieerde tussen 28,88 en 32,82 EUR per ton.

(3) De Europese Commissie („de Commissie") heeft bij Besluit 2008/577/EG ([8]) de verbintenissen met een maximumhoeveelheid aanvaard van de Russische producenten JSC Acron en JSC Dorogobuzh, leden van „Acron" Holding Company (gezamenlijk „Acron" genoemd) en van de EuroChem-groep. Bij Besluit 2012/629/EU ([9]) heeft de Commissie haar aanvaarding van de door de EuroChem-groep aangeboden verbintenis ingetrokken vanwege de onuitvoerbaarheid van de verbintenis.

([1]) PB L 343 van 22.12.2009, blz. 51.

([2]) Verordening (EG) nr. 2022/95 van de Raad van 16 augustus 1995 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland (PB L 198 van 23.8.1995, blz. 1).

([3]) Verordening (EG) nr. 663/98 van de Raad van 23 maart 1998 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2022/95 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland (PB L 93 van 26.3.1998, blz. 1).

([4]) Verordening (EG) nr. 658/2002 van de Raad van 15 april 2002 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland (PB L 102 van 18.4.2002, blz. 1).

([5]) Verordening (EG) nr. 945/2005 van de Raad van 21 juni 2005 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 658/2002 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland en van Verordening (EG) nr. 132/2001 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op ammoniumnitraat van oorsprong uit onder meer Oekraïne, na een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek overeenkomstig artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 (PB L 160 van 23.6.2005, blz. 1).

([6]) Verordening (EG) nr. 661/2008 van de Raad van 8 juli 2008 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland naar aanleiding van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen, op grond van artikel 11, lid 2, en een gedeeltelijk tussentijds nieuw onderzoek, op grond van artikel 11, lid 3, van Verordening (EG) nr. 384/96 (PB L 185 van 12.7.2008, blz. 1).

([7]) Volgens Besluit 2008/577/EG, waarnaar in de volgende overweging wordt verwezen, bestaat de EuroChem-groep uit: OJSC „Azot", Novomoskovsk, Rusland, OJSC „Nevinnomyssky Azot", Nevinnomyssk, Rusland, OJSC Mineral and Chemical Company „Eurochem", Moskou, Rusland en EuroChem Trading GmbH, Zug, Zwitserland.

([8]) Besluit 2008/577/EG van de Commissie van 4 juli 2008 tot aanvaarding van de verbintenissen, aangeboden in het kader van de antidumpingprocedure betreffende de invoer van ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland en Oekraïne (PB L 185 van 12.7.2008, blz. 43).

([9]) Besluit 2012/629/EU van de Commissie van 10 oktober 2012 tot wijziging van Besluit 2008/577/EG tot aanvaarding van de verbintenissen, aangeboden in het kader van de antidumpingprocedure betreffende de invoer van ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland (PB L 277 van 11.10.2012, blz. 8).

(4) Het Gerecht heeft in zijn arrest van 10 september 2008 ([1]), uitgelegd in het arrest van 9 juli 2009 ([2]), Verordening (EG) nr. 945/2005 nietig verklaard voor zover zij betrekking had op JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat („Kirovo"), deel van OJSC UCC UralChem („UralChem"). De Raad heeft bij Verordening (EG) nr. 989/2009 ([3]) Verordening (EG) nr. 661/2008 dienovereenkomstig gewijzigd. Bijgevolg geldt voor de onderneming Kirovo het antidumpingrecht (47,07 EUR per ton) alleen voor de invoer van ammoniumnitraat, momenteel ingedeeld onder de GN-codes 3102 30 90 en 3102 40 90.

1.2. **Verzoek om een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen**

(5) Na de bekendmaking van een bericht dat de geldende antidumpingmaatregelen op korte termijn zouden vervallen ([4]), heeft de Commissie een verzoek voor de opening van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van de basisverordening ontvangen. Het verzoek werd op 28 maart 2013 ingediend door een Europese vereniging van meststoffenfabrikanten, „Fertilisers Europe" (de indiener van het verzoek), namens producenten in de Unie die meer dan 25 % van de totale productie van het betrokken product in de Unie vertegenwoordigen.

(6) Het verzoek werd ingediend omdat het vervallen van de maatregelen waarschijnlijk zou leiden tot voortzetting of herhaling van dumping en schade voor de bedrijfstak van de Unie.

(7) Na de mededeling van feiten en overwegingen beweerde de Russische vereniging van producenten van meststoffen (RFPA: Russian Fertilisers Producers Association) dat het verzoek om het nieuwe onderzoek alleen werd ondersteund door een bepaald percentage van de producenten van ammoniumnitraatmeststoffen (FGAN: Fertiliser Grade Ammonium Nitrate) in de Unie en dat de producenten in de Unie van alle soorten ammoniumnitraat en andere meststoffen op basis van ammoniumnitraat een volume vertegenwoordigt dat drie keer groter is dan dat van de indiener van het verzoek. Dit argument is evenwel ongegrond aangezien de indiener van het verzoek en de ondersteuners van het verzoek producenten zijn van zowel FGAN als andere producten die vallen onder dit nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen. Het verzoek werd derhalve niet alleen ondersteund door producenten van FGAN, maar ook door producenten van andere soorten van het betrokken product, en er werd aan de kwantitatieve drempel voor het openen van een nieuw onderzoek voldaan.

1.3. **Opening van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen**

(8) Daar de Commissie na overleg in het Raadgevend Comité tot de conclusie is gekomen dat er voldoende bewijsmateriaal was om de opening van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen te rechtvaardigen, heeft zij op 12 juli 2013 door middel van bekendmaking van een bericht in het *Publicatieblad van de Europese Unie* („bericht van opening") ([5]) de opening van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen op grond van artikel 11, lid 2, van de basisverordening aangekondigd.

(9) De RFPA heeft opmerkingen ingediend over de geldende maatregelen en de geldigheid daarvan betwist voorafgaand aan de opening van het onderzoek. Dezelfde partij beweerde ook dat de opening van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen niet kon worden gerechtvaardigd op grond van de elementen met betrekking tot de waarschijnlijkheid van voortzetting of herhaling van dumping en schade indien de maatregelen komen te vervallen waarvan de Commissie vóór de opening van het onderzoek in kennis was gesteld.

(10) De diensten van de Commissie hebben deze belanghebbende in hun antwoord te kennen gegeven dat zij de standpunten van andere partijen dan de indieners van het verzoek pas na de opening van het onderzoek nauwlettend zullen onderzoeken.

(11) Ten behoeve van betere uitoefening van zijn rechten van verdediging heeft dezelfde belanghebbende ook verzocht om toegang tot de versie van het verzoek om een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen dat is ingediend op 28 maart 2013, als bedoeld in het bericht van opening, evenals tot de schriftelijke aanmaning tot het verstrekken van aanvullende informatie van de diensten van de Commissie aan de indieners van het verzoek met betrekking tot hun verzoek om een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen. De diensten van de Commissie hebben de belanghebbende ervan in kennis gesteld dat het besluit tot opening van een onderzoek uitsluitend was gebaseerd op de geconsolideerde versie van het verzoek dat het antwoord op de schriftelijke aanmaning integreert. Eerdere versies en ontwerpen zijn niet relevant. Derhalve zou het geen toegang verschaffen tot de oorspronkelijke versie en de brief niet in strijd zijn met het recht van verdediging van de partij. De partij verzocht de raadadviseur-auditeur van DG Handel om aangaande deze vermeende schending van het recht van verdediging te interveniëren. Op 4 maart 2014 heeft de raadadviseur-auditeur de diensten van de Commissie in het gelijk gesteld.

(12) De belanghebbende heeft ook om toegang verzocht tot verzoeken om een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen met betrekking tot twee andere verschillende procedures. De partij beweerde dat

([1]) Zaak T-348/05.
([2]) Zaak T-348/05 INTP.
([3]) Verordening (EG) nr. 989/2009 van de Raad van 19 oktober 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 661/2008 tot instelling van een definitief antidumpingrecht op ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland (PB L 278 van 23.10.2009, blz. 1).
([4]) PB C 349 van 15.11.2012, blz. 19.
([5]) PB C 200 van 12.7.2013, blz. 12.

deze verzoeken als ongegrond werden afgewezen en dat toegang tot deze documenten haar in staat zou stellen de omstandigheden van de twee zaken met het hangende nieuwe onderzoek te vergelijken, de analyse van de Commissie van de toereikendheid van het verzoek per geval te begrijpen, en zo op passende wijze haar recht van verdediging uit te oefenen. De partij heeft alle verduidelijkingen van de diensten van de Commissie ontvangen en de raadadviseur-auditeur heeft op 4 maart 2014 de diensten van de Commissie in het gelijk gesteld.

1.4. **Onderzoek**

1.4.1. *Tijdvak van het nieuwe onderzoek en beoordelingsperiode*

(13) Het onderzoek naar voortzetting en herhaling van dumping had betrekking op de periode van 1 juli 2012 tot en met 30 juni 2013 („tijdvak van het nieuwe onderzoek" of „TNO"). Het onderzoek van de ontwikkelingen die relevant zijn voor de beoordeling van de waarschijnlijkheid van een herhaling van schade had betrekking op de periode van 1 januari 2010 tot en met 30 juni 2013 („de beoordelingsperiode").

(14) Na de mededeling van feiten en overwegingen beweerde de RFPA dat vergeleken met het vorige nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen dat tot Verordening (EG) nr. 661/2008 heeft geleid, er een ongerechtvaardigde wijziging van de methode had plaatsgevonden aangezien de beoordelingsperiode in dat nieuwe onderzoek langer was.

(15) De Commissie is van mening dat de door de RFPA aangevoerde omstandigheden niet gelden als een wijziging van de methode voor de toepassing van artikel 11, lid 9, van de basisverordening. In ieder geval dient het volgende te worden opgemerkt. Het is de praktijk van de Commissie dat de beoordelingsperiode gewoonlijk betrekking heeft op het TNO en de voorafgaande drie kalenderjaren, tenzij het TNO zelf betrekking heeft op een aanzienlijk deel van het vorige kalenderjaar. In het laatste geval kan bij wijze van uitzondering rekening worden gehouden met vier kalenderjaren. Dit was het geval in het vorige nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen. Het argument wordt daarom van de hand gewezen.

1.4.2. *Bij het onderzoek betrokken partijen*

(16) In het bericht van opening werden belanghebbenden uitgenodigd om met de Commissie contact op te nemen om aan het onderzoek mee te werken. Daarnaast heeft de Commissie in het bijzonder de indieners van het verzoek, andere bekende producenten in de Unie, de bekende producenten-exporteurs en de autoriteiten van Rusland („betrokken land"), bekende importeurs, leveranciers en gebruikers, handelaren, alsmede verenigingen die belangen hebben bij de opening van het onderzoek, in kennis gesteld en verzocht mee te werken.

(17) De belanghebbenden werden in de gelegenheid gesteld om opmerkingen over de opening van het onderzoek te maken en om een hoorzitting met de Commissie en/of de raadadviseur-auditeur voor directoraat-generaal Handel te verzoeken.

1.4.3. *Steekproeven*

(18) In het bericht van opening heeft de Commissie verklaard dat zij mogelijk een steekproef van de belanghebbenden zal samenstellen overeenkomstig artikel 17 van de basisverordening.

a) Steekproef van producenten in de Unie

(19) In het bericht van opening kondigde de Commissie aan dat zij een voorlopige steekproef van producenten in de Unie had samengesteld. De Commissie selecteerde de steekproef op basis van productie in de Unie en de omvang van de verkoop op de markt van de Unie van het soortgelijke product in het TNO. Deze steekproef bestond uit vier producenten in de Unie gevestigd in Frankrijk, Litouwen, Polen en het Verenigd Koninkrijk ([1]), die ongeveer 42 % van de productie in de Unie en 41 % van de verkoop van de bedrijfstak van de Unie vertegenwoordigen. De Commissie nodigde de belanghebbenden uit om opmerkingen over de voorlopige steekproef kenbaar te maken.

(20) Een belanghebbende argumenteerde dat de voorlopige steekproef van producenten in de Unie alleen producenten van ammoniumnitraat momenteel ingedeeld onder GN-codes 3102 30 90 en 3102 40 90, zoals oorspronkelijk bepaald bij Verordening (EG) nr. 2022/95, zou moet omvatten, en niet ook producenten van vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten, momenteel ingedeeld onder GN-codes ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 en ex 3105 90 20, zoals bepaald bij Verordening (EG) nr. 945/2005.

([1]) AB Achema, Grupa Azoty Zakłady Azotowe, Grow How UK Limited en YARA France S.A.

(21) De reden voor dit argument was dat het arrest van het Gerecht van eerste aanleg in zaak T-348/05, bedoeld in overweging 4, Verordening (EG) nr. 945/2005 dat, vergeleken met het oorspronkelijke onderzoek, de productomschrijving had uitgebreid, nietig had verklaard.

(22) Dit argument is ongegrond. Het arrest in kwestie heeft Verordening (EG) nr. 945/2005 uitsluitend nietig verklaard voor zover het één Russische producent-exporteur betrof. Voor alle andere Russische producenten blijft de productomschrijving zoals bedoeld in Verordening (EG) nr. 945/2005 van toepassing. In ieder geval produceren alle in de steekproef opgenomen producenten in de Unie ammoniumnitraat zoals momenteel ingedeeld onder de GN-codes 3102 30 90 en 3102 40 90. De onder de andere GN-codes ingedeelde vaste meststoffen worden door de bedrijfstak van de Unie geproduceerd en zijn slechts het gevolg van extra chemische- of mengactiviteiten voor het maken van samengestelde meststoffen, ook aangeduid als „gestabiliseerde meststoffen" of „mengsels", onder de voorwaarden dat het gehalte aan stikstof 28 gewichtspercent overschrijdt of het gehalte aan ammoniumnitraat 80 gewichtspercent overschrijdt.

(23) Derhalve is de steekproef representatief voor de bedrijfstak van de Unie.

b) Steekproef van importeurs

(24) Om de Commissie in staat te stellen te beslissen of een steekproef noodzakelijk was en, zo ja, deze samen te stellen, werden alle niet-verbonden importeurs verzocht de in het bericht van opening gevraagde informatie te verstrekken.

(25) Geen enkele niet-verbonden importeur heeft de vragenlijst voor de samenstelling van de steekproef beantwoord en derhalve was geen steekproef nodig.

c) Steekproef van producenten-exporteurs in Rusland

(26) Om de Commissie in staat te stellen te beslissen of een steekproef noodzakelijk was en, zo ja, deze samen te stellen, werden alle producenten-exporteurs in Rusland verzocht de in het bericht van opening gevraagde informatie te verstrekken. Daarnaast heeft de Commissie de Permanente Vertegenwoordiging van Rusland bij de EU verzocht mogelijke andere producenten-exporteurs op te sporen en/of met hen contact op te nemen, die geïnteresseerd zouden zijn in medewerking aan het onderzoek.

(27) In totaal leverden acht producenten-exporteurs uit het betrokken land de verzochte informatie en stemden ermee in om in de steekproef te worden opgenomen. Tijdens het TNO vond invoer in de Unie hoofdzakelijk plaats onder de verbintenissen die waren aanvaard. Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van de basisverordening heeft de Commissie voor de steekproef vier producenten-exporteurs geselecteerd die binnen de beschikbare tijd redelijkerwijs konden worden onderzocht. Deze producenten hadden de grootste omvang van totale uitvoer. In die steekproef waren de twee ondernemingen opgenomen die in het kader van de verbintenis tijdens het TNO naar de Unie uitvoerden. Overeenkomstig artikel 17, lid 2, van de basisverordening werden alle betrokken bekende producenten-exporteurs en de autoriteiten van het betrokken land geraadpleegd over de samenstelling van de steekproef. Er werden geen opmerkingen ontvangen. De Commissie besloot daarom de voorgestelde steekproef te handhaven, waarna alle belanghebbenden dienovereenkomstig in kennis werden gesteld van de samenstelling van de definitieve steekproef.

(28) De Commissie selecteerde de volgende vier ondernemingen voor de steekproef:

— Acron;

— EuroChem;

— UralChem;

— OJSC SBU Azot („SBU Azot").

(29) De steekproef vertegenwoordigde 88 % van de totale uitvoer uit Rusland in volume (naar de Unie en naar derde landen) tijdens het TNO op basis van de antwoorden op de vragenlijst.

1.4.4. *Antwoorden op de vragenlijst en controlebezoeken*

(30) De Commissie verzond vragenlijsten aan alle Russische producenten-exporteurs die daarom hadden verzocht en de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, gebruikers en beroepsorganisaties die zich binnen de in het bericht van opening vermelde termijnen kenbaar hadden gemaakt.

(31) De Commissie heeft antwoorden ontvangen van de vier in de steekproef opgenomen Russische producenten-exporteurs en van de vier in de steekproef opgenomen producenten in de Unie. Eén brancheorganisatie die gebruikers vertegenwoordigt, namelijk de National Farmers' Union of England and Wales (NFU), verstrekte een gedeeltelijk beantwoorde vragenlijst.

(32) Wat betreft de Russische producenten-exporteurs leverde alleen Acron een volledig beantwoorde vragenlijst. De andere drie in de steekproef opgenomen ondernemingen — EuroChem, UralChem en SBU Azot — leverden slechts gedeeltelijke antwoorden, die zich beperkten tot informatie over capaciteit, totale verkoopcijfers op het niveau af fabriek, en bepaalde informatie over hun productiekosten. De Commissie kon deze gedeeltelijke antwoorden niet gebruiken om hun verkoopcijfers, alsmede hun productiekosten, volledig te controleren.

(33) De Commissie heeft de drie in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs ingelicht over haar voornemen om artikel 18 van de basisverordening toe te passen met betrekking tot de informatie die zij niet hadden geleverd, en zij hebben gebruikgemaakt van hun recht om te worden gehoord door de raadadviseur-auditeur. Daarnaast maakte de Commissie duidelijk in specifieke informatie aan elk van de drie in de steekproef betrokken producenten-exporteurs welke door elke onderneming verstrekte gegevens zij had gebruikt in haar analyse en welke gegevens zij als onvolledig beschouwde en derhalve „beschikbare gegevens" had gebruikt overeenkomstig artikel 18, lid 1, van de basisverordening. De Commissie gebruikte in het bijzonder de totale verkoopcijfers af fabriek in plaats van gedetailleerde cijfers per gemelde transactie.

(34) Bovendien verzocht een vereniging van importeurs, de European Fertilisers Import Association („EFIA") om namens haar leden als belanghebbende te worden erkend, en heeft schriftelijke opmerkingen ingediend. Drie afzonderlijke importeurs gaven aan dat zij alle invoer van meststoffen van oorsprong uit Rusland hadden stopgezet.

(35) De Commissie ontving ook schriftelijke reacties van verscheidene gebruikersverenigingen, met name het Comité van professionele landbouworganisaties in de EU (COPA)/Algemeen Comité van landbouwcoöperaties in de EU (COGECA), de NFU, en van de Franse verenigingen AFCOME (Association française de commercialisation et de mélange d'engrais) en AGPB (Association générale des producteurs de blé et autres céréales).

(36) De Commissie heeft alle gegevens die zij voor de vaststelling van dumping, de schade als gevolg hiervan en het belang van de Unie nodig achtte, verzameld en gecontroleerd. Krachtens artikel 16 van de basisverordening werden drie controlebezoeken ter plaatse verricht bij de volgende ondernemingen:

Producenten in de Unie

— AB „ACHEMA", Jonolaukio k., Ruklos sen., Jonavos r., Litouwen

— Grupa Azoty Zakłady Azotowe „Puławy" S.A, Polen

— Grow How UK Limited, Ince, Verenigd Koninkrijk

— YARA France SA, Frankrijk.

Producenten-exporteurs in Rusland

— JSC Acron, JSC Dorogobuzh, verbonden handelaar ZAO Agronova -Bryansk (Acron)

— Eurochem MMC OJSC, OJSC Nevinnomyssky Azot en OJSC Novomoskowskaya Joint-Stock Company Azot (EuroChem)

— OJSC UCC UralChem, Berezniki Azot en Kirovo-Chepetsk Chemical works (UralChem)

— Kemerovo JSC „Azot" en LLC „Angarsk Nitrogent Fertilizer Plant" (SBU Azot).

Verbonden importeur

— Agronova Europe AG, Zwitserland (verbonden met Acron).

1.5. **Mededeling van feiten en overwegingen**

(37) Op 13 juni 2014 heeft de Commissie alle belanghebbenden de voornaamste feiten en overwegingen meegedeeld op basis waarvan zij voornemens was voor te stellen de geldende antidumpingmaatregelen te handhaven en nodigde alle belanghebbenden uit opmerkingen kenbaar te maken. De Commissie heeft de opmerkingen van de belanghebbenden overwogen en, waar van toepassing, in aanmerking genomen.

(38) Na de mededeling van feiten en overwegingen herhaalde de RFPA dat in de loop van het nieuwe onderzoek een aantal vermeende procedurele onregelmatigheden zouden hebben plaatsgevonden, en wees op de weigering van de Commissie om toegang te verlenen tot de eerste versie van het verzoek ingediend door de indiener van het verzoek op 28 maart 2013 alsook op het vermeende niet ten gepasten tijde verlenen van toegang tot het niet-vertrouwelijke dossier.

(39) Wat betreft het verzoek om toegang tot het oorspronkelijke verzoek om het nieuwe onderzoek hebben de diensten van de Commissie herhaaldelijk, schriftelijk en mondeling, waaronder in vergaderingen voorgezeten door de raadadviseur-auditeur, de redenen gegeven waarom dit verzoek kon niet worden ingewilligd onder het toepasselijke rechtskader.

(40) Wat betreft het vermeende niet ten gepasten tijde verlenen van de toegang tot het niet-vertrouwelijke dossier is de Commissie van mening dat zelfs indien dit argument gerechtvaardigd was, het recht van verdediging van de RFPA niet was aangetast. Ten eerste heeft de Commissie de voornaamste feiten op grond waarvan de Commissie voornemens was de maatregelen te verlengen, tijdig aan de RFPA meegedeeld en de RFPA voldoende tijd gegeven om te reageren. In de tweede plaats werd de RFPA vóór deze mededeling van feiten en overwegingen toegang verleend tot het gehele niet-vertrouwelijke dossier.

(41) De RFPA stelde ook dat „in tegenstelling tot de gangbare praktijk" de vergaderingen tussen de diensten van de Commissie en de indiener van het verzoek in mei en april 2014 niet in het niet-vertrouwelijke dossier waren geregistreerd en dat bij de beperkte gegevens die de indiener van het verzoek in mei 2014 had ingediend geen adequate niet-vertrouwelijke samenvatting was gevoegd.

(42) Het is gebruikelijk dat belanghebbenden die om een hoorzitting verzoeken hun standpunten mondeling te kennen geven en ze vergezeld laten gaan van schriftelijke opmerkingen. De niet-vertrouwelijke versies van dergelijke opmerkingen worden opgenomen in het dossier dat kan worden ingezien en aan andere belanghebbenden ter beschikking wordt gesteld. In deze documenten worden de vergaderingen en hoorzitting van de diensten van de Commissie vastgelegd. Dit argument wordt derhalve afgewezen als feitelijk onjuist.

(43) Wat het tweede argument betreft, de niet-vertrouwelijke versie van de in mei 2014 ingediende beperkte gegevens kon niet op een andere wijze worden ingediend zonder bedrijfsgeheimen van de producenten in de Unie prijs te geven. Derhalve kan ook dit argument niet worden aanvaard.

2. BETROKKEN PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT

2.1. Betrokken product

(44) Het betrokken product in dit nieuwe onderzoek is hetzelfde product als het product gedefinieerd in Verordening (EG) nr. 661/2008, d.w.z. vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten, ingedeeld onder de GN-codes 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 en ex 3105 90 20, van oorsprong uit Rusland (hierna „AN" of „het betrokken product". Ten aanzien van AN, geproduceerd door JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat (Kirovo), omvat het betrokken product overeenkomstig Verordening (EG) nr. 989/2009 echter alleen AN ingedeeld onder de GN-codes 3102 30 90 en 3102 40 90 is.

(45) De belangrijkste grondstof bij de productie van AN is gas, dat 70 % tot 80 % van de totale productiekosten vertegenwoordigt. De uitbreiding van de productomschrijving in 2005 was bedoeld om ook ammoniumnitraat te omvatten, waaraan de voedingstoffen fosfor- en/of kalium werden toegevoegd, aangezien werd vastgesteld dat deze mengsels in wezen dezelfde fysische en chemische basiseigenschappen en dezelfde agronomische eigenschappen hadden.

(46) Opgemerkt dient te worden dat de GN-codes 3102 30 90 en 3102 40 90 (respectievelijk „ammoniumnitraat, ander dan in waterige oplossing" en „mengsels van ammoniumnitraat en calciumcarbonaat of andere niet-vruchtbaarmakende anorganische stoffen met een stikstofgehalte van meer dan 28 gewichtspercenten") AN kunnen omvatten dat voor industriële doeleinden wordt gebruikt (zoals de productie van explosieven) alsmede AN dat voor landbouwdoeleinden wordt gebruikt. Beide soorten hebben dezelfde technische en chemische eigenschappen, zijn makkelijk onderling verwisselbaar en worden beschouwd als het betrokken product.

(47) Na de mededeling van feiten en overwegingen stelden de vertegenwoordigers van de Russische autoriteiten dat de uitbreiding van de productomschrijving in 2005 niet in overeenstemming is met de antidumpingovereenkomst van de WTO omdat er geen vaststelling van dumping, schade en oorzakelijk verband zou hebben plaatsgevonden met betrekking tot de aanvullende producten waarop de uitbreiding van 2005 betrekking heeft.

(48) Dit argument is ongegrond om de redenen die reeds zijn vermeld in overweging 22 en wordt daarom afgewezen.

2.2. Soortgelijk product

(49) NET als in de vorige onderzoeken werd vastgesteld dat AN dat wordt geproduceerd en verkocht op de binnenlandse markt in Rusland en AN dat uit Rusland wordt uitgevoerd naar de Unie dezelfde fysische en technische basiseigenschappen en gebruiksdoeleinden hebben. Wat dit onderzoek betreft, zijn zij derhalve soortgelijke producten in de zin van artikel 1, lid 4, van de basisverordening.

(50) Het AN dat door de bedrijfstak van de Unie wordt geproduceerd en het AN dat door Rusland naar de Unie wordt uitgevoerd zijn soortgelijke producten wat betreft de fysische en technische eigenschappen.

3. WAARSCHIJNLIJKHEID VAN VOORTZETTING OF HERHALING VAN DUMPING

3.1. Inleidende opmerkingen

(51) Overeenkomstig artikel 11, lid 2, van de basisverordening heeft de Commissie onderzocht of voortzetting of herhaling van dumping waarschijnlijk is indien de bestaande maatregelen komen te vervallen.

3.2. Invoer met dumping tijdens het TNO

(52) Zoals aangegeven in overweging 32 verleende slechts één in de steekproef opgenomen producent-exporteur (Acron) zijn volledige medewerking aan het onderzoek. Zoals uiteengezet in overweging 3 aanvaarde de Commissie in 2008 echter een aanbod voor een prijsverbintenis van Acron, die tijdens het TNO nog steeds van kracht was. Dankzij het bestaan van de prijsverbintenis werden de uitvoerprijzen van Acron tijdens het TNO bepaald door deze prijsverbintenis die een minimuminvoerprijs vaststelt. Bijgevolg werden dergelijke uitvoerprijzen niet beschouwd als een betrouwbaar element bij de beoordeling of voortzetting of herhaling van dumping waarschijnlijk zou zijn indien de antidumpingmaatregelen zouden komen te vervallen.

(53) Na de mededeling van feiten en overwegingen argumenteerde de RFPA dat dit betekent dat de Commissie had vastgesteld dat er geen werkelijke dumping plaatsvindt. Dit is niet juist. Omdat de in de steekproef opgenomen Russische producenten-exporteurs, met uitzondering van Acron, niet volledig meewerkten, beschikte de Commissie niet over voldoende gegevens om dumpingberekeningen op basis van de eigen gegevens van de ondernemingen te verrichten. De Commissie had voor Acron een dumpingberekening kunnen verrichten, maar zoals uiteengezet in overweging 52 was zij van mening dat zijn gegevens niet betrouwbaar waren voor de toepassing van dit nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen.

(54) Acron stelde dat het argument van de Commissie dat zijn werkelijke prijzen bij uitvoer naar de EU onbetrouwbaar zijn vanwege het bestaan van de prijsverbintenis en daarom niet gebruikt kunnen worden om een uitvoerprijs vast te stellen, onrechtmatig was. Dit is echter niet wat de Commissie heeft beweerd. De Commissie heeft niet gesteld dat prijzen bij uitvoer niet als zodanig konden worden gebruikt vanwege de prijsverbintenis, maar concludeerde dat deze uitvoerprijzen als een onbetrouwbaar element werden beschouwd in de analyse van de waarschijnlijkheid van voortzetting of herhaling van dumping in de specifieke omstandigheden van dit onderzoek. De Commissie beschouwt de prijzen bij uitvoer op basis van een prijsverbintenis niet als een veelzeggende indicator in de analyse van het toekomstige gedrag van producenten-exporteurs in de afwezigheid van maatregelen of prijsverbintenis.

(55) In tegenstelling tot wat Acron heeft beweerd, kunnen zijn prijzen bij uitvoer naar de EU niet worden beschouwd als slechts het gevolg van normale marktomstandigheden. Tijdens het volledige TNO was Acron de enige Russische producent-exporteur die profiteerde van een prijsverbintenis. Voor alle andere Russische producenten-exporteurs waren de rechten van toepassing. Deze elementen hadden zeker invloed op de concurrentiepositie van Acron als de enige Russische leverancier van de EU-markt.

3.3. Waarschijnlijkheid van herhaling van dumping

(56) In het licht van de punten uiteengezet in de overwegingen 52 tot en met 55 onderzocht de Commissie of er bewijs was van waarschijnlijkheid van herhaling van dumping indien de maatregelen vervallen. De Commissie onderzocht de volgende factoren: de prijs bij uitvoer uit Rusland naar andere bestemmingen, de productiecapaciteit en reservecapaciteit in Rusland als geheel en de aantrekkelijkheid van de markt van de Unie en andere derde markten.

3.3.1. *De uitvoer uit Rusland naar andere bestemmingen*

(57) De Commissie stelde vast dat de gewogen gemiddelde uitvoerprijs af fabriek van Acron naar de markten van derde landen, zoals Brazilië, Colombia en Peru, tijdens het TNO lager was dan de werkelijk betaalde of te betalen gemiddelde binnenlandse prijs af fabriek tijdens het TNO. Acron verkocht dan ook tegen dumpingprijzen naar derde landen, met name Brazilië, veruit de belangrijkste derde land uitvoermarkt.

(58) Voor de drie andere in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs heeft de Commissie ook vastgesteld dat de gewogen gemiddelde uitvoerprijzen af fabriek naar derde landen, zoals Brazilië, Peru, Colombia, Oekraïne en Kazachstan, voor elk van de drie lager waren dan hun gemiddelde betaalde of te betalen binnenlandse prijzen af fabriek binnen het TNO en dat dus ook tegen dumpingprijzen werd verkocht. Deze vaststelling was gebaseerd op gecontroleerde gegevens van de Russische producenten-exporteurs die goed waren voor ongeveer 80 % van de uitvoer naar derde landen. Bijgevolg hoefde de Commissie geen beroep te doen op de Russische uitvoerstatistieken, zoals de RFPA suggereerde. De uitvoer van alle vier in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs naar derde landen vond tijdens het TNO plaats tegen een duurzaam prijsniveau.

(59) De RFPA argumenteerde dat de gegevens in de mededeling van feiten en overwegingen erop duiden dat voor wat Eurochem betreft er geen dumping of hooguit minimale dumping plaatsvindt. Het argument is onjuist. Het doel van de analyse is niet de berekening van de exacte dumpingmarge van Eurochem maar om te bepalen of herhaling van dumping uit Rusland waarschijnlijk is indien de maatregelen komen te vervallen. In dit verband bleek uit het onderzoek dat, ook voor Eurochem, de gemiddelde prijzen af fabriek naar derde landen lager waren dan hun gemiddelde binnenlandse prijzen af fabriek en dat derhalve verkoop tegen dumpingprijzen plaatsvond. Het prijsbeleid van Eurochem voor verkoop aan derde landen (verkoop voor uitvoer onder binnenlandse prijzen) is één relevante factor waarop de algemene vaststelling werd gebaseerd dat dumping naar de EU zich waarschijnlijk zou herhalen indien de maatregelen zouden komen te vervallen.

(60) De RFPA argumenteerde dat in de berekening van de dumping geen geschikte methoden waren gebruikt. Zoals uiteengezet heeft de Commissie geen dumpingmarges berekend, maar eenvoudigweg de gemiddelde binnenlandse prijzen af fabriek vergeleken met uitvoerprijzen af fabriek op basis van gegevens die de in de steekproef opgenomen ondernemingen hebben geleverd. Als herhaling van dumping waarschijnlijk is, hoeven geen nauwkeurige dumpingmarges te worden berekend, en dus was er geen reden om cif-waarden, zoals de RFPA voorstelt, te gebruiken.

(61) De RFPA argumenteerde dat de Commissie de prijzen niet per productsoort vergeleek en dat geen correcties voor verschil in handelsstadium waren gemaakt. De Commissie onderzocht de bewering en vond een soortgelijk prijsverschil, zelfs als de vergelijking per productsoort zou hebben plaatsgevonden. De correctie voor verschil in handelsstadium kon in ieder geval niet worden gemaakt omdat de in de steekproef opgenomen ondernemingen, met uitzondering van Acron, slechts gedeeltelijk meewerkten en onvoldoende gedetailleerde gegevens leverden; met name ontbraken gedetailleerde lijsten van de transacties. Dit argument wordt dan ook verworpen.

(62) De uitvoer naar de Unie tijdens het TNO kon niet worden gebruikt voor de bepaling van het toekomstige gedrag van de drie andere in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs en wel om de volgende redenen. Tijdens het TNO exporteerde EuroChem, net als Acron, alleen onder de prijsverbintenis. EuroChem voerde alleen uit naar de Unie in de periode waarin zij een verbintenis had, en had geen uitvoer nadat de Commissie de verbintenis introk op 11 oktober 2012 door middel van Besluit 2012/629/EU. Tijdens het TNO voerden SBU Azot en UralChem het betrokken product niet uit naar de Unie.

(63) De Commissie achtte het niet nodig om te bepalen of de binnenlandse verkoop had plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties. Uit de werkelijke binnenlandse prijzen blijkt immers dat de uitvoer naar derde landen met dumping wordt verkocht. Derhalve zou een onderzoek van de winstgevendheid van de binnenlandse verkoop, met de mogelijke gevolgen dat de normale waarde zou moeten worden berekend (op basis van kosten en redelijke winst) als dergelijke verkoop verliesmakend zou blijken te zijn, alleen kunnen hebben geleid tot een stijging van de normale waarde en dus van de vastgestelde dumpingmarge voor uitvoer naar derde landen.

(64) In het kader van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen en de analyse van de waarschijnlijkheid dat dumping zich zal herhalen, is het voldoende om vast te stellen dat dumping zich waarschijnlijk zal herhalen indien de maatregelen vervallen. Dientengevolge zag de Commissie geen noodzaak om de winstgevendheid van de binnenlandse verkoop te onderzoeken en voerde zij dus geen beoordeling uit van de betrouwbaarheid van de productiekosten overeenkomstig artikel 2, lid 5, van de basisverordening.

(65) Gezien deze overwegingen concludeert de Commissie dat de Russische producenten-exporteurs momenteel het betrokken product tegen dumpingprijzen uitvoeren naar derde landen in Latijns-Amerika, Oost-Europa, Afrika en Azië. Tijdens het TNO bedroeg de gemiddelde uitvoerprijs af fabriek van de vier in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs 201 EUR/ton naar derde landen, terwijl de gemiddelde binnenlandse prijs af fabriek 221 EUR per ton was. Daarom acht de Commissie het waarschijnlijk dat, indien de huidige maatregelen zouden worden ingetrokken, de Russische producenten-exporteurs ook naar de Unie tegen dumpingprijzen zouden uitvoeren.

(66) De RFPA stelde dat een vergelijking van de Russische binnenlandse prijzen met de Russische uitvoerprijzen naar derde landen nietszeggend is. De Commissie is wat dit betreft echter van mening dat deze prijzen een belangrijke indicator zijn in de beoordeling van hoe de toekomstige uitvoer naar de Unie zich zou ontwikkelen indien de maatregelen komen te vervallen, omdat de Russische uitvoer naar de meeste derde landen niet onderworpen is aan antidumpingrechten. Met name bij gebrek aan betrouwbare gegevens over de Russische uitvoer naar de Unie tijdens het TNO, zoals uiteengezet in overweging 52, zijn uitvoerprijzen naar derde landen een belangrijk element in deze algemene beoordeling.

(67) De Russische overheid en Acron stelden wat dit betreft dat voortzetting van de maatregelen reeds illegaal is op basis van het feit dat deze maatregelen bij Verordening (EG) nr. 661/2008 in de eerste plaats werden ingesteld met behulp van de vermeende onwettige methode voor de correctie van de gasprijs voor berekening van de normale waarde.

(68) Zoals uiteengezet in overweging 63 achtte de Commissie het in dit onderzoek niet nodig om te bepalen of de binnenlandse verkoop in het kader van normale handelstransacties had plaatsgevonden met het mogelijke gevolg dat de normale waarde zou moeten worden berekend. Zoals Acron er in haar opmerkingen na de mededeling van feiten en overwegingen terecht op wees, sluit dit de berekening van de normale waarde niet uit, met inbegrip van de nodige correcties, in voorkomende gevallen in toekomstige onderzoeken.

3.3.2. *Reservecapaciteit*

(69) De Commissie stelde de reservecapaciteit van de bekende Russische producenten vast op de volgende basis. De gegevens over reservecapaciteit voor de vier in de steekproef opgenomen ondernemingen waren gebaseerd op de vragenlijst, gecorrigeerd, waar nodig, na controles ter plaatse. Voor fabrieken die ammoniumnitraat produceren dat wordt gebruikt als zowel meststof als ammoniumnitraat voor industriële doeleinden (zoals de productie van explosieven), de zogenaamde „ammoniumnitraat met lage dichtheid", wat ook het betrokken product is zoals uiteengezet in overweging 46, werd ook rekening gehouden met hun totale reservecapaciteit. In dezelfde geest werd de reservecapaciteit van fabrieken die alleen ammoniumnitraat voor industriële doeleinden produceren ook in aanmerking genomen. Bovendien werd de totale reservecapaciteit van Kirovo opgenomen in de berekening van de reservecapaciteit omdat de reservecapaciteit van andere soorten ammoniumnitraat die momenteel uitgesloten zijn van de toepassing van de antidumpingmaatregelen ([1]) gemakkelijk kan worden gebruikt voor de productie van ammoniumnitraat ingedeeld onder de GN-codes 3102 30 90 en 3102 40 90.

(70) Van de overige vijf Russische producenten verstrekte één onderneming de Commissie een individueel antwoord over zijn reservecapaciteit. Voor de overige werden de gegevens verstrekt door de RFPA.

(71) Waar de werkelijke productiecijfers opgegeven door de niet in de steekproef opgenomen Russische producenten hoger waren dan de gemelde capaciteit, werd de werkelijke productie gebruikt als basis om de werkelijke capaciteit te bepalen. In die gevallen betrof de gemelde capaciteit de nominale capaciteit (dat is de ontworpen capaciteit van de fabrieken) die niet was gecorrigeerd na een modernisering van de fabriek die tot een verhoging van de capaciteit heeft geleid.

(72) Op die basis stelde de Commissie vast dat tijdens het TNO de Russische producenten-exporteurs in totaal een capaciteit van 9 592 000 ton hadden, terwijl hun werkelijke productie (waaronder ammoniumnitraat dat voor industriële doeleinden wordt gebruikt en andere soorten ammoniumnitraat die momenteel zijn uitgesloten van de toepassing van de antidumpingmaatregelen ([2])) 8 519 105 ton bedroeg.

(73) Bijgevolg en in tegenstelling tot de beweringen van de RFPA dat de geïnstalleerde capaciteit van de producenten-exporteurs volledig wordt gebruikt, hadden de producenten-exporteurs tijdens het TNO een reservecapaciteit van 1,07 miljoen ton. Deze hoeveelheid komt overeen met 16,9 % van het verbruik in de Unie (op basis van het vastgestelde verbruik van 6,35 miljoen ton tijdens het TNO, zie punt 5.1 hieronder).

(74) De Commissie heeft in het kader van haar analyse van de verwachte ontwikkeling echter ook vastgesteld dat na het TNO de capaciteit verder zou toenemen met circa 472 000 ton als gevolg van de installatie van nieuwe capaciteit door een aantal in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs. De totale reservecapaciteit komt dus neer op 24,3 % van het verbruik in de Unie.

(75) Na de mededeling van feiten en overwegingen hield de RFPA vol dat er geen reservecapaciteit bestaat of op zijn minst dat de Commissie het feit dat geen er nominale reservecapaciteit bestaat, moet analyseren. Bovendien ontkent de RFPA dat na het TNO nieuwe capaciteit werd geïnstalleerd.

(76) De RFPA en de Russische producenten-exporteurs hebben hun beschikbare capaciteit gemeld op basis van de theoretische nominale capaciteit, die in sommige gevallen geen rekening hield met recente moderniseringen. Dit was de Commissie duidelijk geworden na de controles ter plaatse en werd in aanmerking genomen. Zoals de RFPA correct in haar opmerkingen na de mededeling van feiten en overwegingen stelde, werd voor de niet in de steekproef opgenomen Russische producenten dezelfde gerapporteerde nominale capaciteit aanvaard als voor de niet in de steekproef opgenomen Russische producenten die minder dan de opgegeven capaciteit produceerden. Voor andere niet in de steekproef opgenomen producenten, waar de gerapporteerde werkelijke productiecijfers hoger dan de opgegeven capaciteit waren, werd van de werkelijke productie uitgegaan om de werkelijke capaciteit te bepalen. Voor drie niet in de steekproef opgenomen producenten die geen gegevens over capaciteit en productie verstrekten, werden de gegevens van de RFPA gebruikt.

(77) De Commissie is van mening dat dit een duidelijke en coherente aanpak is bij de vaststelling van de totale productiecapaciteit van de Russische producenten van het betrokken product. In tegenstelling tot wat werd beweerd,

([1]) Dat wil zeggen ammoniumnitraat ingedeeld onder de volgende GN-codes: ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 en ex 3105 90 20.

([2]) Dat wil zeggen ammoniumnitraat ingedeeld onder de volgende GN-codes: ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 en ex 3105 90 20.

werd voor alle producenten dezelfde methode toegepast. Indien de werkelijke productie hoger dan de gerapporteerde nominale capaciteit was, bijvoorbeeld als gevolg van modernisering van de productiefaciliteiten, ziet de Commissie geen reden waarom met deze extra capaciteit feitelijk geen rekening kan worden gehouden omdat duidelijk blijkt dat de nominale capaciteit niet nauwkeurig is. Het argument dat dit geen gangbare methode op de markt is, zoals wordt beweerd, kan niet worden beschouwd als een reden om de werkelijke productiegegevens te verwaarlozen. Ook is de manier waarop de capaciteit van de bedrijfstak van de Unie wordt berekend, zoals de RFPA stelt, niet relevant bij het bepalen van de totale productiecapaciteit van de Russische producenten.

(78) In tegenstelling tot wat de RFPA heeft gesteld, betekent het feit dat de gerapporteerde nominale capaciteit in sommige gevallen niet wordt gebruikt en door werkelijke, meestal geverifieerde, productiegegevens wordt vervangen niet dat de Commissie het concept van de beste beschikbare gegevens in de zin van artikel 18 van de basisverordening heeft toegepast. Ten aanzien van de capaciteit heeft de Commissie volledig gebruikgemaakt van de door de Russische producenten-exporteurs verstrekte gegevens, maar heeft zij een methode toegepast voor de berekening van de totale productiecapaciteit, waarbij niet alleen de nominale capaciteit maar ook de werkelijke productie en capaciteit in aanmerking werden genomen. Deze methode was uiteengezet in de algemene mededeling van feiten en overwegingen, en het resultaat van de toepassing van deze methode, per onderneming en zelfs per fabriek, werd aan de betrokken ondernemingen medegedeeld. Bijgevolg heeft de Commissie bij het bepalen van de totale productiecapaciteit alleen gebruikgemaakt van de gegevens die werden verstrekt door de Russische producenten en de RFPA. Alle relevante gegevens werden verstrekt en andere bronnen van gegevens ter zake hoefden niet te worden gebruikt.

(79) In het algemeen werden ten aanzien van de producenten-exporteurs die niet werden geïnspecteerd, de door deze producenten-exporteurs in hun antwoorden gemelde gegevens over capaciteit en productie gebruikt. De RFPA maakte opmerkingen over de berekening van de capaciteit van bepaalde ondernemingen en installaties. Er werd geargumenteerd dat met betrekking tot de producent Uralchem Kirovo, het productievolume in het TNO, zoals uiteengezet in het informatiedocument, niet juist was. De Commissie accepteerde dit punt en heeft in plaats daarvan het productievolume zoals vermeld in de opmerkingen na de mededeling van feiten en overwegingen gebruikt. Het tijdens het bezoek aan de fabriek verstrekte technische verslag over de capaciteit, wat verband hield met de maximale productie van AN die de installatie in kwestie heeft behaald, waar de RFPA correct op attendeerde, werd ook in aanmerking genomen. Met betrekking tot de producent Uralchem Berezniki werd bij de berekening van de capaciteit tien dagen voor onderhoud toegepast zoals de onderneming tijdens het controlebezoek had gemeld. Opmerkingen na de mededeling van feiten en overwegingen over extra stilleggingen waren niet onderbouwd en bleken op gegevens van een andere onderneming te berusten. Deze opmerkingen werden bijgevolg afgewezen.

(80) In dezelfde mate waren opmerkingen met betrekking tot bepaalde knelpunten in het productieproces van andere fabrieken ongefundeerd, konden niet worden gecontroleerd en werden daarom ook niet in aanmerking genomen. Met betrekking tot één specifieke fabriek bleek het knelpunt verband te houden met de productie van salpeterzuur. Zelfs als rekening zou worden gehouden met de vermeende maximale productie van salpeterzuur, zou het echter nog steeds mogelijk zijn om de door de Commissie vastgestelde capaciteit te behalen, rekening houdend met het feit dat voor de productie van één ton AN minder dan één ton salpeterzuur nodig is.

(81) Wat betreft de toename van capaciteit na het TNO, stelde de RFPA dat de toename van capaciteit met betrekking tot één producent die in een nieuwe productielijn had geïnvesteerd, was overschat. De Commissie ging bij de verwachte capaciteit echter uit van de Engelse vertaling van een technisch verslag met betrekking tot deze nieuwe productielijn dat de onderneming tijdens het controlebezoek aan de fabriek had verstrekt en derhalve als betrouwbaar werd beschouwd.

(82) Acron stelde dat het geen aanzienlijke reservecapaciteit heeft, voornamelijk als gevolg van problemen met betrekking tot toegang tot grondstoffen. Uit het onderzoek is evenwel gebleken dat de grondstoffen niet alleen gebruikt werden voor de productie van het betrokken product, maar ook voor veel andere producten. Met het oog op deze algemene toepassing en daarom de mogelijkheid om het gebruik van de grondstoffen gemakkelijk naar de productie van het betrokken product te verplaatsen, werden deze vermeende problemen niet geacht een element te zijn dat de totale productiecapaciteit van het betrokken product zou beperken.

(83) Het gebruik van de methode beschreven in de voorgaande overwegingen heeft de Commissie tot de conclusie doen komen dat er een aanzienlijke overcapaciteit bestaat. De door de RFPA en Acron aangevoerde argumenten konden niet kon worden onderbouwd; zij worden dan ook afgewezen.

(84) De Commissie is van mening dat, indien de huidige maatregelen zouden worden opgeheven, ten minste een deel van deze reservecapaciteit waarschijnlijk zal worden gebruikt voor en gericht op de markten van de Unie en wel om de volgende redenen.

(85) Ten eerste blijven sommige van de mogelijk grootste uitvoermarkten voor AN in de wereld (zoals de Verenigde Staten van Amerika en Australië) beschermd door antidumpingmaatregelen tegen Russische uitvoer. Bovendien blijft de Chinese markt gesloten voor de invoer van AN. Daarom zullen of kunnen Russische producenten waarschijnlijk niet naar die markten uitvoeren.

(86) Op 22 mei 2014 publiceerde het Amerikaanse ministerie van handel de voorlopige resultaten van een bestuursrechtelijke toetsing van het antidumpingrecht ([1]) met het voorstel dat Acron en EuroChem vrijstelling van rechten krijgen voor hun uitvoer van AN naar de Verenigde Staten. Zelfs als dit voorstel zou worden bevestigd, zouden de nu geldende rechten echter nog steeds van toepassing zijn op alle andere producenten-exporteurs uit Rusland. Overeenkomstig section 751 (a)(2) van de US Tariff Act van 1930, zoals gewijzigd (hierna „de Wet" genoemd), is de vrijstelling van rechten voor Acron en EuroChem bovendien slechts voor één jaar geldig en zal die vervolgens worden onderworpen aan een jaarlijkse bestuursrechtelijke toetsing waarbij, afhankelijk van de resultaten van die toetsing, de antidumpingrechten mogelijk opnieuw kunnen worden ingesteld. Ten slotte is de VS-markt voor AN als meststof in de afgelopen tien jaar afgenomen door de toename van de veiligheidsvoorschriften en onwil van de dealers om AN te verhandelen ([2]). Als gevolg van de winning van schaliegas, waarmee in de afgelopen jaren is begonnen, hebben de AN-producenten in de VS nu bovendien toegang tot goedkoper gas. Daarom is het waarschijnlijk dat Acron en EuroChem tegen sterke concurrentie aanlopen en mogelijk geen aanzienlijk marktaandeel in de Verenigde Staten kunnen verwerven.

(87) De RFPA argumenteerde dat de andere belangrijke exportbestemmingen voor Russisch AN, zoals Latijns-Amerika (met name Brazilië), Egypte en Turkije, tot 2017 ten opzichte van 2012 aanzienlijk zullen groeien. Zij citeerden een verslag dat een schatting maakte van een algemene stijging met 15 % van de vraag naar AN voor Brazilië, Egypte, Peru, Turkije, Ecuador en Colombia tezamen. Deze stijging is gelijk aan 749 000 ton (d.w.z. van 4,851 miljoen ton in 2012 naar 5,6 miljoen ton in 2017), ofwel een gemiddelde stijging van 149 800 ton per jaar. Dit is echter slechts 9,7 % van de geraamde jaarlijkse reservecapaciteit van de Russische producenten. De indiener van het verzoek stelt dat het toegenomen verbruik in die landen gedeeltelijk zal worden overgenomen door toekomstige binnenlandse productie omdat de landen in kwestie een aantal projecten zouden hebben voor de installatie van eigen capaciteit in de productie van AN of andere stikstofhoudende meststoffen. Ongeacht of deze projecten daadwerkelijk worden gerealiseerd en de toename van verbruik ten minste gedeeltelijk wordt overgenomen, is de Commissie van oordeel dat het geschatte verbruik in de landen in kwestie op een niveau ligt dat de reservecapaciteit van de Russische producenten slechts gedeeltelijk zou absorberen.

(88) Na de mededeling van feiten en overwegingen argumenteerde de RFPA dat de Commissie geen rekening had gehouden met de toename van het verbruik in de markten van derde landen voor Russisch AN, met name in de regio van de voormalige Sovjet-Unie. In één van de belangrijkste markten in die regio, Oekraïne, zijn echter ook antidumpingrechten op de invoer van Russisch AN van kracht. Deze rechten werden in juli 2014 voor een periode van vijf jaar verlengd, en het niveau van de rechten werd aanzienlijk verhoogd. Deze markt wordt dus nog verder afgesloten voor de invoer van Russisch AN.

(89) Bovendien is het prijsniveau in andere markten, zoals in Kazachstan, zodanig dat het aantrekkelijker is voor Russische producenten-exporteurs om hun producten rechtstreeks naar de Unie te exporteren. Deze markten zijn ook veel kleiner dan de markt van de Unie. Bijvoorbeeld is het verbruik in Kazachstan minder dan 4 % van het verbruik in de Unie.

(90) Daarnaast werd geargumenteerd dat de berekening van de verwachte groei van andere belangrijke exportbestemmingen niet correct was. De gebruikte gegevens waren evenwel gebaseerd op het onafhankelijke verslag waarnaar in overweging 87 wordt verwezen. Zelfs als deze gegevens onderschat blijken te zijn, zoals wordt beweerd, kan aan de verwachte toename van de vraag nog steeds met behulp van slechts een deel van de reservecapaciteit van de Russische producenten worden voldaan.

(91) Ten tweede is het onwaarschijnlijk dat de binnenlandse markt de reservecapaciteit zal absorberen. De RFPA argumenteerde dat volgens hetzelfde verslag het verbruik in Rusland ook hoog blijft, naar verwachting in de toekomst zal toenemen, en de Russische producenten in de eerste plaats zullen proberen aan de vraag op de binnenlandse markt te voldoen. De RFPA herhaalde dit argument na de mededeling van feiten en overwegingen. Tijdens het TNO bedroeg de binnenlandse verkoop echter 53 % van de totale verkoop van de Russische producenten en kon in de verwachte toename met 3 % per jaar gedurende de komende vijf jaar (gemiddeld ongeveer 120 000 ton per jaar) gemakkelijk worden voorzien door de reservecapaciteit die de Russische producenten reeds ter beschikking hebben. De geschatte jaarlijkse toename was minder dan 7,8 % van de geschatte jaarlijkse reservecapaciteit van de Russische producenten na het TNO. De toekomstige toename van het verbruik is bovendien slechts een prognose en zal mogelijk niet of op een langzamer tempo plaatsvinden omdat, volgens hetzelfde rapport, het binnenlandse verbruik in de afgelopen vijf jaar aanzienlijk fluctueerde vergeleken met het verbruik in de Unie en derde landen ([3]).

(92) Ten derde blijft de Unie de belangrijkste markt voor AN ter wereld omdat zij goed is voor ongeveer 18 % van het wereldwijde verbruik. Haar geografische nabijheid ten opzichte van Rusland, alsmede het feit dat sommige Russische exporteurs goed ontwikkelde distributiekanalen in de Unie hebben, bevordert de uitvoer wat betreft logistiek.

([1]) http://enforcement.trade.gov/frn/summary/russia/2014-11886.txt
([2]) Onderzoek nr. 731-TA-856 (tweede toetsing), http://www.usitc.gov/publications/701_731/Pub4249.pdf, blz. 11.
([3]) In 2008 en 2009, tijdens de financiële crisis, daalde het verbruik in Rusland bijvoorbeeld met 33 %, terwijl in de EU de daling slechts ongeveer 6 % bedroeg; Brazilië daarentegen kende zelfs een stijging met ongeveer 28 %.

(93) Na de mededeling van feiten en overwegingen betoogde de RFPA dat de vermeende technische handelsbelemmeringen voor Russisch AN in de Unie in overweging moeten worden genomen, namelijk het verbod op verkoop (in Duitsland) of strenge reglementeringen van de opslag van AN in bepaalde andere lidstaten. In tegenstelling tot de beweringen van de RFPA zijn die beperkingen echter op niet-discriminerende wijze van toepassing op zowel de exporteurs uit derde landen en de producenten in de Unie en zijn die niet onevenredig van invloed op de invoer. Bovendien hebben die beperkingen geen invloed gehad op de algemene aantrekkelijkheid van de markt van de Unie omdat zij in termen van verbruik nog steeds één van de grootste ter wereld is. Daarom verwerpt de Commissie dit argument.

(94) De Commissie concludeert derhalve dat de Russische producenten over aanzienlijke reservecapaciteit beschikken die waarschijnlijk zal worden gebruikt om aanzienlijk meer naar de Unie te exporteren indien de maatregelen komen te vervallen.

3.3.3. *Stimulansen om de omvang van de verkoop naar de Unie te verleggen*

(95) Het prijsniveau in de Unie is momenteel veel hoger dan in de belangrijkste derde landen die nu door Rusland bevoorraad worden en op de Russische binnenlandse markt. De gemiddelde uitvoerprijs af fabriek (201 EUR/ton) aan derde landen en de gemiddelde binnenlandse prijs af fabriek (221 EUR/ton) van de vier in de steekproef opgenomen producenten-exporteurs lagen tijdens het TNO respectievelijk 34 % en 27 % lager dan de gemiddelde prijs af fabriek van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie (303 EUR/ton) (zie tabel 7), en ook lager dan de gemiddelde invoerprijs af fabriek uit Rusland naar de Unie (zie tabel 2) en van derde landen naar de Unie (zie tabel 3).

(96) Als de maatregelen worden ingetrokken, zullen de prijzen in de Unie waarschijnlijk dalen als gevolg van de toegenomen invoer tegen lagere prijzen. Door het grote verschil tussen de prijzen van Russische producenten-exporteurs naar derde landen en de prijzen op de markt van de Unie die door Russische producenten-exporteurs, producenten uit derde landen en de producenten in de Unie tijdens het TNO in rekening werden gebracht, lijkt het onwaarschijnlijk dat de prijzen op de markt van de Unie zullen dalen tot het niveau dat momenteel wordt gehanteerd op de markten van derde landen waarnaar de Russische producenten exporteren. De producenten-exporteurs zullen derhalve waarschijnlijk streven naar een hogere winstmarge door naar de Unie uit te voeren. Bijgevolg is het waarschijnlijk aantrekkelijk voor de producenten-exporteurs om een deel van hun huidige uitvoer naar derde landen (ten belope van ongeveer 3,4 miljoen ton tijdens het TNO, gelijk aan ruim 50 % van het verbruik in de Unie) naar de Unie te verleggen ([1]).

3.4. **Conclusie**

(97) Rekening houdend met de overwegingen in punt 3.3, concludeert de Commissie dat herhaling van dumping en een aanzienlijke stijging van de hoeveelheden die naar de Unie worden uitgevoerd, waarschijnlijk is indien de geldende maatregelen komen te vervallen.

4. **DEFINITIE VAN DE BEDRIJFSTAK VAN DE UNIE**

(98) De bedrijfstak van de Unie werd gedefinieerd als de bekende producenten van AN in de Unie tijdens de beoordelingsperiode.

(99) Zoals vermeld in overweging 19 werden vier ondernemingen geselecteerd voor een steekproef. Alle in de steekproef opgenomen producenten in de Unie hebben meegewerkt, hebben de vragenlijst binnen de gestelde termijn beantwoord en werden tijdens het onderzoek bezocht. Bovendien verstrekte Fertilisers Europe aanvullende gegevens met betrekking tot capaciteit, productie en verkoop van de niet in de steekproef opgenomen meewerkende producenten en ramingen voor de overige producenten. Waar mogelijk toetste de Commissie die gegevens aan gegevens verstrekt door andere belanghebbenden en/of openbaar beschikbare gegevens.

(100) Na de mededeling van feiten en overwegingen stelde de RFPA dat de door de Commissie geselecteerde steekproef niet representatief was voor de bedrijfstak van de Unie. Het argument is gebaseerd op de bewering dat dezelfde economische indicatoren (met name winstgevendheid) verschillen tussen de in de steekproef opgenomen ondernemingen en de totale bedrijfstak van de Unie.

(101) Dit argument moet worden afgewezen. De vier in de steekproef opgenomen ondernemingen werden objectief geselecteerd op basis van hun productie- en verkoopvolume van het betrokken product in de Unie overeenkomstig het bepaalde in artikel 17, lid 1, van de basisverordening. Het doel van de steekproef is ervoor te zorgen dat de diensten van de Commissie een diepgaand onderzoek kunnen uitvoeren van een aantal schade-indicatoren voor een representatief deel van de bedrijfstak van de Unie in de beschikbare tijd. Het feit dat enkele schade-indicatoren

([1]) Voor eenzelfde conclusie zie bijvoorbeeld Verordening (EG) nr. 1683/2004 van de Raad van 24 september 2004 (glyfosaat — China) (PB L 303 van 30.9.2004, blz. 1), overweging 41; Uitvoeringsverordening (EU) nr. 512/2010 van de Raad (ammoniumnitraat — Oekraïne) (PB L 150 van 16.6.2010, blz. 24), overwegingen 41, 42 en 43.

tussen de in de steekproef opgenomen ondernemingen en de totale bedrijfstak van de Unie kunnen verschillen, betekent niet dat de steekproef niet representatief is. Gezien het feit dat de gegevens van de in de steekproef opgenomen producenten ter plaatse bij de betrokken ondernemingen werden gecontroleerd, worden ze als betrouwbare gegevens beschouwd. De bedrijfstak van de Unie bleek in ieder geval, zoals vermeld in overweging 145, tijdens het TNO geen schade te hebben geleden.

(102) Bovendien argumenteerde de RFPA dat sommige van de in de steekproef opgenomen ondernemingen geen medewerking aan de Commissie hadden verleend door bepaalde gegevens niet te verstrekken of alleen onvolledige en onjuiste gegevens te verstrekken. Bijgevolg vroeg de RFPA dat deze gegevens niet zouden worden gebruikt om conclusies te trekken over de situatie van de bedrijfstak van de Unie en dat in plaats daarvan nadelige conclusies zouden worden getrokken uit het gebrek aan medewerking door de bedrijfstak van de Unie, dan wel dat de indicatoren voor de gehele bedrijfstak van de Unie zouden worden gebruikt.

(103) Dit argument moet worden afgewezen. De Commissie is tevreden met de gegevens verstrekt door de in de steekproef opgenomen ondernemingen, die ter plaatse bij de betrokken ondernemingen zijn gecontroleerd en een betrouwbaar deel uitmaken van de beoordeling van de situatie van de bedrijfstak van de Unie.

5. SITUATIE OP DE MARKT VAN DE UNIE

5.1. Verbruik in de Unie

(104) De Commissie stelde het zichtbare verbruik in de Unie vast op basis van i) de omvang van de verkoop van de bedrijfstak van de Unie op de markt van de Unie op basis van de gegevens verstrekt door de indiener van het verzoek en ii) de invoer uit derde landen op basis van gegevens uit de databank van artikel 14, lid 6 ([1]).

(105) Het verbruik in de Unie ontwikkelde zich als volgt:

Tabel 1

Verbruik in de Unie (ton)

	2010	2011	2012	TNO
Totaal verbruik in de Unie	7 174 863	6 674 500	6 698 722	6 356 761
Index (2010 = 100)	*100*	*93*	*93*	*89*

Bron: Door de indiener van het verzoek versterkte gegevens, gecontroleerde gegevens en gegevens uit de databank van artikel 14, lid 6.

(106) Tussen 2010 en het eind van het TNO daalde het verbruik van AN in de Unie met 11 %, ondanks het feit dat de productie van landbouwproducten niet overeenkomstig daalde. Er zijn drie belangrijke redenen voor deze daling. Ten eerste zijn strooivoorzieningen- en technieken verbeterd, waardoor een kleinere hoeveelheid meststoffen per vierkante meter grond nodig is. Ten tweede wordt de daling van het verbruik van AN gecompenseerd door het gebruik van andere meststoffen zoals kalkammonsalpeter of samengestelde meststoffen. Ten derde ontmoedigen de veiligheidsrisico's en strenge regels inzake de productie en opslag van ammoniumnitraat het gebruik van dit product.

(107) Na de mededeling van feiten en overwegingen vroeg de RFPA om aanvullende informatie over de bronnen van de gegevens over het verbruik zoals bekendgemaakt door de Commissie, en vond op 26 juni 2014 een hoorzitting plaats onder voorzitterschap van de raadadviseur-auditeur. Vervolgens stelde de RFPA dat de door de indiener van het verzoek verstrekte gegevens in een te laat stadium van de procedure waren ingediend, niet gecontroleerd werden en inconsistent waren met gegevens die eerder door de indiener van het verzoek waren verstrekt. Bovendien argumenteerde de RFPA dat deze gegevens waarschijnlijk geen gegevens bevatten over technisch ammoniumnitraat en mengsels van ammoniumnitraten met andere vruchtbaarmakende of niet-vruchtbaarmakende stoffen, omdat ze verschilden van vergelijkbare gegevens waarover de indiener van het verzoek beschikte en die hij aan zijn leden verstrekte. Daarom moeten zij worden genegeerd en moeten in plaats daarvan de beste beschikbare gegevens worden gebruikt.

(108) Dit argument wordt verworpen. De Commissie maakte gebruik van de gegevens verstrekt door de indiener van het verzoek voor de verkoop in de EU en toetste deze gegevens aan de gecontroleerde gegevens van de in de steekproef opgenomen producenten. Aan deze cijfers werden invoergegevens toegevoegd om het verbruik in de Unie vast te stellen. De Commissie is derhalve van oordeel dat deze gegevens betrouwbaar zijn.

([1]) Maandelijkse invoerstatistieken gebaseerd op feitelijke gegevens verstrekt door de douaneautoriteiten van de lidstaten krachtens artikel 14, lid 6, van de basisverordening inzake producten waarvoor antidumpingmaatregelen gelden.

(109) De RFPA stelde ook dat de basis die de Commissie gebruikt voor de berekening van het totale verbruik in de Unie onderschat wordt, en dat, op basis van een verslag gepubliceerd door een onafhankelijke marktanalist, het verbruik eerder toeneemt dan afneemt. Meer in het bijzonder stemmen de gegevens uit dit verslag met betrekking tot de vraag in de Unie naar FGAN en EGAN (explosief ammoniumnitraat) voor 2010 overeen met de gegevens van de Commissie van om en nabij 7,1 miljoen ton, maar de eerstgenoemde gegevens zullen in de volgende jaren eerder stijgen dan dalen.

(110) Dit argument is ongegrond aangezien de Commissie gebruik maakte van door de indiener van het verzoek verstrekte gegevens die gedeeltelijk werden gecontroleerd, en tevens van beschikbare statistische gegevens, en deze gegevens betrouwbaar acht.

5.2. **Omvang, prijzen en marktaandeel van de invoer uit Rusland**

(111) De ontwikkeling van de omvang, het marktaandeel en de gemiddelde prijzen van de invoer uit Rusland is hieronder weergegeven.

Tabel 2

Omvang van de invoer (ton), marktaandeel en prijzen

	2010	2011	2012	TNO
Omvang van de invoer (ton)	164 658	134 060	200 542	199 604
Index	*100*	*81*	*122*	*121*
Marktaandeel	2,3 %	2 %	3 %	3,1 %
Index	*100*	*88*	*130*	*137*
Gemiddelde cif-prijs (EUR/ton)	201	258	262	264
Index	*100*	*128*	*130*	*131*

Bron: Databank van artikel 14, lid 6.

(112) De omvang van de invoer uit Rusland steeg met meer dan 20 % in de beoordelingsperiode. Zijn marktaandeel steeg met meer dan 30 % van 2,3 % in 2010 naar 3,1 % tijdens het TNO. De cif-prijzen ontwikkelden zich tijdens de beoordelingsperiode van 201 naar 264 EUR/ton. Door de gemiddelde Russische cif-prijzen bij uitvoer naar de Unie met de gemiddelde prijzen af fabriek van de producenten in de Unie tijdens het TNO te vergelijken, is gebleken dat de Russische prijzen de prijzen van de Unie onderbieden. Tijdens het TNO bedroeg de gemiddelde verkoopprijs af fabriek van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie aan niet-verbonden afnemers in de Unie 303 EUR/ton. Zoals aangegeven in punt 3 hadden bijna alle producenten-exporteurs die het betrokken product tijdens het TNO verkochten echter prijsverbintenissen en werden hun prijzen bij uitvoer naar de EU bepaald door die prijsverbintenissen waarmee de minimumprijzen bij invoer werden vastgesteld. Deze uitvoerprijzen kunnen derhalve niet worden beschouwd als een goede indicator om een betrouwbare en zinvolle berekening van de prijsonderbieding uit te voeren.

(113) Na de mededeling van feiten en overwegingen merkte de RFPA op dat de berekeningen van de Commissie inzake prijsonderbieding en prijsbederf onjuist zijn omdat ze talrijke correcties (voor gewone douanerechten, kosten na invoer, verschillen tussen producten, verpakking en het handelsstadium) vereisen. De RFPA merkte ook op dat vergeleken met een eerder nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen in 2002, de methode voor het gebruik van correcties was veranderd. De RFPA suggereerde verder dat niet alleen de prijzen bij uitvoer naar de Unie van een Russische producent-exporteur die niet van een verbintenis profiteert, maar ook de prijzen bij uitvoer van een Russische producent die van antidumpingrechten is vrijgesteld, moeten worden gebruikt met het oog op de berekening van de prijsonderbieding.

(114) In dit verband volstaat het eraan te herinneren dat de Commissie geen berekeningen van prijsonderbieding en prijsbederf heeft verricht om de redenen vermeld in overweging 112. Deze beweringen zijn derhalve ongegrond.

5.3. **Omvang, prijzen en marktaandeel van de invoer uit andere derde landen**

(115) In de onderstaande tabel wordt de omvang van de invoer uit andere derde landen tijdens de beoordelingsperiode weergegeven. De onderstaande ontwikkelingen inzake hoeveelheid en prijs zijn ook gebaseerd op Eurostat.

Tabel 3

Omvang van de invoer (ton), marktaandeel en prijzen

		2010	2011	2012	TNO
Andere derde landen	Omvang (ton)	348 100	312 043	295 139	285 962
	Index	*100*	*90*	*85*	*82*
	Marktaandeel	4,85 %	4,68 %	4,41 %	4,50 %
	Index	*100*	*96*	*91*	*93*
	Gemiddelde prijs (cif)	201	270	279	275
	Index	*100*	*134*	*139*	*137*

Bron: Eurostat.

(116) AN wordt voornamelijk ingevoerd uit Oekraïne, Georgië en Servië. De antidumpingmaatregelen ten aanzien van de invoer van AN uit Oekraïne zijn in 2012 verstreken. Het totale volume van de invoer uit andere derde landen dan Rusland daalde; zijn marktaandeel bleef tijdens de beoordelingsperiode grotendeels stabiel en boven het marktaandeel van de Russische invoer. Dit kan worden verklaard door de daling van het verbruik in dezelfde periode. De gemiddelde prijzen van invoer uit andere landen steeg in overeenstemming met dezelfde trend voor Russische prijzen en de prijzen in de Unie.

5.4. **Economische situatie van de bedrijfstak van de Unie**

(117) Overeenkomstig artikel 3, lid 5, van de basisverordening onderzocht de Commissie alle relevante economische factoren en indicatoren die op de situatie van de bedrijfstak van de Unie van invloed zijn.

(118) De economische situatie van de bedrijfstak van de Unie wordt voor de analyse van de schade beoordeeld op basis van de macro-economische indicatoren (productie, productiecapaciteit, bezettingsgraad, omvang van de verkoop, marktaandeel, groei, werkgelegenheid, productiviteit en herstel van eerdere dumping) en micro-economische indicatoren (gemiddelde eenheidsprijzen, eenheidskosten, loonkosten, voorraden, winstgevendheid, kasstroom, investeringen, rendement van investeringen en vermogen om kapitaal aan te trekken). De eerstgenoemde zijn gebaseerd op statistieken en op gegevens die de indiener van het verzoek in het oorspronkelijke verzoek om een nieuw onderzoek en in latere opmerkingen heeft verstrekt, en hebben betrekking op alle bekende producenten in de Unie. De statistieken zijn gebaseerd op de gegevens die in de vragenlijsten van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie werden verstrekt en die tijdens het onderzoek werden gecontroleerd.

5.4.1. *Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad*

(119) Het huidige nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen bevestigt de bevindingen van de vorige onderzoeken dat het verzamelen van nauwkeurige en betrouwbare gegevens over de capaciteit en productie van het betrokken product een ingewikkelde aangelegenheid is. De vaste meststof wordt verkregen in de korrelinstallatie (priltoren) na de productie van het gesmolten/vloeibaar ammoniumnitraat via een chemisch syntheseproces. Het gesmolten/vloeibaar ammoniumnitraat kan worden gebruikt voor de productie van het vaste product maar ook voor andere downstreamproducten zoals kalkammonsalpeter. Bovendien kan het vaste product als meststof maar ook voor industriële doeleinden worden gebruikt. Statistische vertekeningen kunnen ontstaan als gevolg van het bestaan van multifunctionele installaties die hun productie snel naar of van andere meststoffen kunnen overschakelen. Een lage bezettingsgraad voor het betrokken product is derhalve een minder zinvolle indicator van de algemene economische situatie van de bedrijfstak van de Unie.

(120) Met deze waarschuwingen in gedachten ontwikkelden de totale productie in de Unie, de productiecapaciteit en de bezettingsgraad zich gedurende de beoordelingsperiode als volgt:

Tabel 4

Productie, productiecapaciteit en bezettingsgraad

	2010	2011	2012	TNO
Omvang van de productie (ton)	6 963 753	6 877 806	7 143 611	6 911 630
Index	*100*	*99*	*103*	*99*
Productiecapaciteit (ton)	15 132 238	15 292 512	15 499 487	15 475 487
Index	*100*	*101*	*102*	*102*
Bezettingsgraad	46 %	45 %	46 %	45 %
Index	*100*	*98*	*100*	*98*

Bron: Informatie van de indiener van het verzoek, steekproeven van de antwoorden op de vragenlijst en gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst.

(121) De productie van de bedrijfstak van de Unie van het betrokken product bleef stabiel tussen 2010 en het eind van het TNO en bedroeg om en nabij 7 miljoen ton.

(122) De productiecapaciteit bleef over het algemeen ook tijdens de beoordelingsperiode stabiel. De door de bedrijfstak van de Unie gemelde productiecapaciteit houdt rekening met de totale AN-productiecapaciteit, niet alleen voor het betrokken product maar ook voor andere producten. De werkelijke AN-bezettingsgraad is in feite aanzienlijk hoger wanneer deze andere producten in aanmerking worden genomen. Op basis van de gecontroleerde gegevens van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie was de bezettingsgraad tijdens de beoordelingsperiode bijvoorbeeld ongeveer 20 procentpunten hoger (de bezettingsgraad daalde van 72 % in 2010 naar 68 % tijdens het TNO).

5.4.2. *Omvang van de verkoop, marktaandeel en groei*

(123) De omvang van de verkoop van de bedrijfstak van de Unie op de markt van de Unie aan niet-verbonden afnemers en het marktaandeel ontwikkelden zich tijdens de beoordelingsperiode als volgt:

Tabel 5

Omvang van de verkoop en marktaandeel

	2010	2011	2012	TNO
Omvang van de verkoop op de markt van de Unie (ton)	6 662 106	6 228 396	6 203 041	5 871 195
Index	*100*	*93*	*93*	*88*
Marktaandeel	92,9 %	93,3 %	92,6 %	92,4 %
Index	*100*	*100*	*100*	*99*

Bron: Informatie van de indiener van het verzoek, steekproeven van de antwoorden op de vragenlijst en gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst.

(124) De omvang van de verkoop op de markt van de Unie aan niet-verbonden afnemers daalde tijdens het TNO met 12 % vergeleken met de omvang van de verkoop in 2010. Deze ontwikkeling is in overeenstemming met de algemene tendens van dalend verbruik op de markt van de Unie om de in overweging 106 uiteengezette redenen.

(125) Aangezien de verkoop en het verbruik tijdens de beoordelingsperiode daalden, bleef het marktaandeel van de bedrijfstak van de Unie grotendeels stabiel en zag de bedrijfstak van de Unie dus geen groei.

5.4.3. *Werkgelegenheid en productiviteit*

(126) Op basis van gecontroleerde gegevens van de vier in de steekproef opgenomen producenten in de Unie ontwikkelden de werkgelegenheid en productiviteit in de beoordelingsperiode zich als volgt:

Tabel 6

Werkgelegenheid en productiviteit

	2010	2011	2012	TNO
Aantal werknemers	1 253	1 110	1 128	1 105
Index	*100*	*89*	*90*	*88*
Productiviteit (eenheden per werknemer)	2 390	2 616	2 648	2 579
Index	*100*	*109*	*110*	*107*

Bron: Gecontroleerde antwoorden op de vragenlijst.

(127) Tijdens de beoordelingsperiode is het aantal werknemers van de vier in de steekproef opgenomen ondernemingen gedaald (met 12 % wanneer 2010 met het TNO wordt vergeleken). Omdat deze daling groter was dan de daling van de productie, steeg de productiviteit van de werknemers van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie, uitgedrukt in productie (ton) per werknemer per jaar, met 7 % tussen 2010 en het eind van het TNO.

5.4.4. *Hoogte van de dumpingmarge en herstel van eerdere dumping*

(128) Zoals vermeld in overweging 52 heeft de Commissie de huidige hoogte van de dumpingmarges niet vastgesteld omdat Russische uitvoerprijzen op de minimumprijsverbintenissen waren gebaseerd en daarom niet betrouwbaar waren voor de uitvoering van een zinvolle beoordeling van de vraag of dumping zich waarschijnlijk zou voortzetten of herhalen indien de antidumpingmaatregelen zouden komen te vervallen.

(129) Zoals uit de huidige winstmarges (tabel 10) en een groot marktaandeel (tabel 5) blijkt, heeft de bedrijfstak van de Unie zich hersteld van eerdere dumpingpraktijken.

5.4.5. *Verkoopprijzen en factoren die van invloed zijn op de binnenlandse prijzen*

(130) De gewogen gemiddelde verkoopprijzen per eenheid van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie aan niet-verbonden afnemers ontwikkelde zich in de boordelingsperiode als volgt:

Tabel 7

Verkoopprijzen in de Unie

	2010	2011	2012	TNO
Gemiddelde verkoopprijs af fabriek per eenheid op de markt van de Unie (EUR/ton)	204	291	305	303
Index	*100*	*143*	*149*	*149*

	2010	2011	2012	TNO
Productiekosten per eenheid (EUR/ton)	180-195 (*)	200	216	225
Index		*100*	*108*	*113*

Bron: Gecontroleerde gegevens van de in de steekproef opgenomen ondernemingen.
(*) Productiekosten voor 2010 gegeven in orde van grootte omdat deze niet de volledige steekproef omvatten.

(131) De gemiddelde netto verkoopprijs van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie steeg tussen 2010 en 2012, maar daalde enigszins tijdens het TNO.

(132) De gemiddelde productiekosten stegen ook, voornamelijk als gevolg van de stijging van de kosten van gas, de belangrijkste grondstof.

5.4.6. *Loonkosten*

(133) De gemiddelde loonkosten van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie ontwikkelden zich in de boordelingsperiode als volgt:

Tabel 8

Gemiddelde loonkosten per werknemer

	2010	2011	2012	TNO
Gemiddelde loonkosten per werknemer (EUR)	31 909	37 764	40 938	41 736
Index	*100*	*118*	*128*	*131*

Bron: Gecontroleerde gegevens van de in de steekproef opgenomen ondernemingen.

(134) De gemiddelde loonkosten per werknemer vertoonden in de beoordelingsperiode een stijgende lijn. De belangrijkste stijging deed zich voor tussen 2010 en 2011, terwijl tussen 2012 en het eind van het TNO de toename drie procentpunten bedroeg.

5.4.7. *Voorraden*

(135) De voorraden van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie ontwikkelden zich in de boordelingsperiode als volgt:

Tabel 9

Voorraden

	2010	2011	2012	TNO
Eindvoorraad (in ton)	108 300	151 562	195 351	97 092
Index	*100*	*140*	*180*	*90*
Eindvoorraden uitgedrukt in percentage van de productie	1,56 %	2,20 %	2,73 %	1,40 %
Index	*100*	*142*	*176*	*90*

Bron: Gecontroleerde gegevens van de in de steekproef opgenomen ondernemingen.

(136) De eindvoorraden stegen aanzienlijk in 2011 en 2012 ten opzichte van 2010, en daalden vervolgens in het TNO met 10 % ten opzichte van 2010. Vergeleken met het niveau van de productie volgden de eindvoorraden dezelfde trends van 2010 tot het eind van het TNO.

5.4.8. *Winstgevendheid, kasstroom, investeringen, rendement van investeringen en vermogen om kapitaal aan te trekken*

(137) De winstgevendheid, kasstroom, investeringen en het rendement van investeringen van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie lieten tijdens de beoordelingsperiode de volgende ontwikkeling zien:

Tabel 10

Winstgevendheid, kasstroom, investeringen en rendement van investeringen

	2010	2011	2012	TNO
Winstgevendheid van verkoop in de Unie aan niet-verbonden afnemers (in % van de omzet)	11,7 %	20,8 %	17,6 %	14,4 %
Index	*100*	*178*	*150*	*123*
Kasstroom (EUR)	95 605 038	196 626 207	182 421 560	173 543 772
Index	*100*	*195*	*191*	*182*
Investeringen (EUR)	35 761 804	31 532 218	28 032 159	34 502 327
Index	*100*	*88*	*78*	*96*
Rendement van investeringen	28,1 %	61 %	53,3 %	44,7 %
Index	*100*	*217*	*190*	*159*

Bron: Gecontroleerde gegevens van de in de steekproef opgenomen ondernemingen.

(138) De winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie werd vastgesteld door de winst vóór belastingen van de verkoop van het soortgelijke product aan niet-verbonden afnemers in de Unie uit te drukken als percentage van de omzet.

(139) Tijdens de beoordelingsperiode ontwikkelde de winstgevendheid van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie zich van 11,7 % in 2010 tot 14,4 % tijdens het TNO. In dit verband stelde de indiener van het verzoek dat er bij de vaststelling van de beoogde winst voor de analyse rekening mee moet worden houden dat deze zeer kapitaalintensieve bedrijfstak een bevredigend rendement van geïnvesteerd kapitaal (ROCE) moe kunnen realiseren, zoals de beleggers verwachten. Dit argument kon niet worden aanvaard omdat de beoogde winst voor de analyse moet worden beperkt tot de winst die de bedrijfstak van de Unie kan verwachten bij normale concurrentievoorwaarden, in de afwezigheid van invoer met dumping.

(140) De netto kasstroom is het vermogen van de bedrijfstak van de Unie om zijn activiteiten zelf te financieren. De kasstroom is tussen 2010 en het eind van het TNO met 82 % toegenomen, hoewel hij tijdens het TNO iets lager was dan in 2011 en 2012 (respectievelijk 13 tot 5 procentpunten lager).

(141) De investeringen vertoonden een dalende trend. De daling in 2011 en 2012 was veel groter, maar bedroeg slechts — 4 % tijdens het TNO vergeleken met 2010. Investeringen waren voornamelijk gekoppeld om te zorgen voor naleving van steeds strenger wordende milieu-eisen.

(142) Het rendement van investeringen is de winst in procenten van de nettoboekwaarde van de investeringen. Het volgde in grote lijnen de ontwikkeling van de winstgevendheid in de hele beoordelingsperiode.

(143) Uit het onderzoek is niet gebleken dat de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie moeilijkheden hebben ondervonden bij het aantrekken van kapitaal.

5.5. **Conclusie over de situatie van de bedrijfstak van de Unie**

(144) In Verordening (EG) nr. 661/2008 werd geconcludeerd dat de economische situatie van de bedrijfstak van de Unie niet schadeveroorzakend was en dat het bestaan van antidumpingmaatregelen ten aanzien van de invoer van het betrokken product uit Rusland de belangrijkste reden voor een dergelijke positieve situatie was.

(145) De bevindingen van het huidige nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen bevestigen de conclusies van het vorige onderzoek. Tussen 2010 en het eind van het TNO waren de economische indicatoren evenzeer positief. Het verbruik in de Unie daalde en de invoer uit Rusland steeg, maar de bedrijfstak van de Unie slaagde erin een aanzienlijk marktaandeel te behouden en zijn winstgevendheid verder te verhogen, hoewel de winst in 2012 en in het TNO lager was dan in 2011, wat wijst op een dalende tendens. De productiekosten stegen, hoofdzakelijk als gevolg van de stijging van de prijzen van gas (de belangrijkste grondstof voor de productie van het betrokken product), maar de verkoopprijzen stegen ook en stelden de bedrijfstak van de Unie in staat een gezond niveau van winstgevendheid te behalen.

(146) Zoals uiteengezet in overwegingen 119 en volgende, kunnen gegevens over bezettingsgraad niet worden gebruikt om beslissende conclusies te trekken inzake de situatie van de bedrijfstak van de Unie, en al met al kan worden geconcludeerd dat de bedrijfstak van de Unie over het geheel genomen gezond is en dankzij de geldende antidumpingmaatregelen geen schade ondervindt van de Russische uitvoer van AN.

(147) Na de mededeling van feiten en overwegingen argumenteerden de RFPA en de vertegenwoordigers van de Russische autoriteiten dat de positieve toestand van de bedrijfstak van de Unie, met inbegrip van zijn uitvoer naar derde landen, de conclusie staaft dat aanmerkelijke schade zich niet zal herhalen. De Commissie is echter van mening dat de huidige positieve economische situatie van de bedrijfstak van de Unie, met inbegrip van de omvang van de verkoop voor uitvoer naar derde landen, niet automatisch uitsluit dat de situatie in de toekomst mogelijk kan veranderen indien de bestaande maatregelen komen te vervallen.

6. WAARSCHIJNLIJKHEID VAN HERHALING VAN SCHADE

(148) Ter bepaling van de waarschijnlijkheid van herhaling van schade indien de thans geldende maatregelen komen te vervallen, werden de mogelijke gevolgen van de Russische uitvoer voor de markt en voor de bedrijfstak van de Unie onderzocht, overeenkomstig artikel 11, lid 2, van de basisverordening.

(149) De analyse was toegespitst op de ontwikkeling van het verbruik van de markt van de Unie, de reservecapaciteit, de handelsstromen, de aantrekkelijkheid van de markt van de Unie, en het prijsbeleid van de Russische producenten.

6.1. Verbruik in de Unie

(150) Het verbruik van het betrokken product in de Unie daalde met 11 % tijdens het TNO in vergelijking met voorgaande jaren. Deze daling van het verbruik van het betrokken product wordt gedreven door het gebruik van andere meststoffen, een efficiënter gebruik van AN door landbouwers en kwesties inzake veiligheid en beveiliging. De bedrijfstak van de Unie concurreert derhalve met het Russische product in een krimpende markt. Op zijn beurt zal dit waarschijnlijk een neerwaartse druk uitoefenen op de prijzen.

(151) Na de mededeling van feiten en overwegingen, en zoals vermeld in overweging 109, was de RFPA het niet eens met de bevinding dat het verbruik van het betrokken product in de EU in de toekomst zal dalen. Het verslag waarnaar de RFPA verwijst, suggereert echter een marginaal herstel van de vraag naar stikstofhoudende meststoffen, en niet noodzakelijkerwijs een stijging van het verbruik van het betrokken product. De steeds strengere milieu- en veiligheidseisen die voor de opslag en het gebruik van ammoniumnitraat van toepassing zijn, samen met de mate van rijpheid die bepaalde markten hebben bereikt en de steeds doeltreffendere strooitechnieken duiden erop dat, zelfs in het geval van een stijging van het verbruik van meststoffen, en met name van het verbruik van stikstofhoudende meststoffen, het verbruik van het betrokken product in de nabije toekomst niet zal toenemen. Dit argument wordt bijgevolg verworpen.

6.2. Reservecapaciteit, handelsstromen, aantrekkelijkheid van de markt van de Unie en prijsbeleid

(152) De Commissie heeft vastgesteld dat de Russische reservecapaciteit tijdens het TNO meer dan 16,9 % bedroeg van het verbruik in de gehele Unie van het betrokken product (zie overwegingen 73 en 74). Die capaciteit nam na het TNO verder toe en ligt nu op ongeveer 24,3 % van het verbruik in de Unie.

(153) Bij gebrek aan maatregelen zou deze reservecapaciteit naar alle waarschijnlijkheid worden gebruikt voor het produceren van aanzienlijke extra hoeveelheden AN bestemd voor uitvoer naar de Unie. Russische producenten voeren al de helft van hun productie uit naar derde landen. Verwacht wordt dat in de toekomst het binnenlandse verbruik in Rusland op jaarbasis slechts met 3 % zal toenemen. De prijzen van de Russische uitvoer naar derde landen liggen aanzienlijk lager dan de huidige prijzen in de Unie. Als het prijsniveau op de markt van de Unie aanzienlijk boven de prijzen op de markten van die derde landen zou blijven zodra de maatregelen vervallen, hebben Russische producenten een sterke prikkel om hun reservecapaciteit niet alleen voor de markt van de Unie te gebruiken, maar ook om een deel van hun huidige uitvoer naar derde landen naar de markt van de Unie te verleggen.

(154) Bovendien zijn er beperkingen verbonden aan extra Russische uitvoer naar derde landen. Sommige van de potentieel grootste markten voor uitvoer van AN (China, Verenigde Staten en Australië) zijn niet toegankelijk voor uitvoer uit Rusland (zie overweging 85). De mogelijke vrijstelling van rechten voor twee Russische producenten in de VS gedurende één jaar (zie overweging 86) zal waarschijnlijk niet tot een aanzienlijke verschuiving van Russische uitvoer naar de Verenigde Staten leiden, omdat de binnenlandse gasprijzen in de VS gedaald zijn en naar verwachting op een laag niveau zullen blijven als gevolg van de toenemende exploratie van schaliegas en bestaande uitvoerbeperkingen voor schaliegas, wat de binnenlandse gasprijs in de VS laag houdt (zie ook overweging 86). De markt van China blijft gesloten voor de invoer van AN. Het verbruik van AN op de huidige Russische uitvoermarkten (voornamelijk in Latijns-Amerika en met name Brazilië) zal naar verwachting toenemen, maar de Russische reservecapaciteit is meer dan tweemaal de voorspelde toename van het verbruik op die markten en het is onwaarschijnlijk dat dit verwachte extra verbruik (uitsluitend) zal worden overgenomen door Russische producenten. Een aantal traditionele Russische uitvoermarkten zoals Egypte, Turkije, Peru en Brazilië, zijn eveneens hun eigen capaciteit voor de productie van AN en andere stikstofhoudende meststoffen aan het opbouwen (zie overweging 87).

(155) In ieder geval is de markt van de Unie aantrekkelijker dan Latijns-Amerika door zijn geografische nabijheid en het bestaan van goed ontwikkelde distributiekanalen. Aanzienlijk lagere transportkosten leveren immers hogere winst op voor de Russische exporteurs die, indien ze de keuze krijgen, liever aan de Unie dan aan derde landen verkopen mits het prijsniveau in de Unie hoger blijft.

(156) De Commissie stelde de niet-schadelijke prijs vast tijdens het TNO voor de bedrijfstak van de Unie door bij de productiekosten (vastgesteld op basis van de gecontroleerde gegevens van de in de steekproef opgenomen producenten in de Unie uiteengezet in tabel 7) de VAA-kosten en nagestreefde winst op te tellen.

(157) Op basis van de gecontroleerde gegevens van de vier in de steekproef opgenomen producenten in de Unie liggen de VAA-kosten tussen 5 en 8 % van de productiekosten en is de beoogde winst voor deze sector 8 % zoals vastgesteld in een vorige onderzoek ([1]).

(158) Op basis van deze cijfers schommelt de niet-schadelijke prijs voor de bedrijfstak van de Unie tussen 257 EUR/ton en 264 EUR/ton tijdens het TNO.

(159) De Commissie merkt op dat tijdens het TNO één van de twee Russische producenten-exporteurs waarvoor een prijsverbintenis geldt, het betrokken product verkocht tegen een prijs die boven de minimuminvoerprijs van de verbintenis ligt. Aan de andere kant verkocht de tweede producent-exporteur — voor wie de verbintenis gedurende slechts een beperkte periode tijdens het TNO gold — onder de minimuminvoerprijs. In deze omstandigheden is het niet duidelijk hoe zij hun prijzen zouden vaststellen als de verbintenissen samen met de antidumpingrechten vervallen. Ook wordt opgemerkt dat de betrokken hoeveelheden voor deze twee producenten-exporteurs tijdens het TNO niet aanzienlijk waren. Bovendien moet niet worden vergeten dat bij gebrek aan maatregelen de andere Russische producenten waarschijnlijk opnieuw op de markt van de EU zullen komen, wat de concurrerende prijsdruk op de markt zal verhogen, ook voor de twee producenten-exporteurs voor wie tijdens het TNO verbintenissen bestonden.

(160) Een doorslaggevend element voor de beoordeling van de waarschijnlijkheid van herhaling van schade is tegen welke prijzen deze extra uitvoer van ondernemingen waarvoor geen prijsverbintenis geldt waarschijnlijk zal plaatsvinden. De Russische prijzen bij uitvoer naar derde landen lagen tijdens het TNO gemiddeld op 201 EUR/ton of 34 % lager dan de huidige gemiddelde prijs waartegen de producenten in de Unie in de Unie verkopen. De Russische uitvoerprijzen liggen op een duurzaam niveau, zoals vermeld in overweging 58. Het is waarschijnlijk dat bij gebrek aan antidumpingmaatregelen de Russische uitvoer van ondernemingen waarvoor geen prijsverbintenis geldt op de markt van de Unie terecht zou komen tegen een gemiddeld prijsniveau dat lager is dan de prijzen bij invoer uit derde landen en ook lager dan de prijzen bij invoer uit Rusland waarvoor de prijsverbintenis geldt, die aan de bovengrens van de niet-schadelijke streefprijs van de bedrijfstak van de Unie liggen. Anders zouden zij geen extra marktaandeel kunnen verwerven. Aangezien het huidige prijsniveau van de invoer uit Rusland waarvoor momenteel de prijsverbintenis voor één van de producenten-exporteurs geldt aan de bovengrens van het niet-schadelijke prijsniveau ligt, is de Commissie van mening, op basis van de informatie waarover zij op dit moment beschikt, dat het waarschijnlijk is dat deze extra invoer op een schadeveroorzakend niveau zal plaatsvinden. Niettegenstaande het huidige winstniveau van de bedrijfstak van de Unie zouden dergelijke waarschijnlijke prijzen het vermogen van de bedrijfstak van de Unie om de normale winst die zij kan verwachten bij gebrek aan invoer met dumping, in gevaar brengen.

([1]) Verordening (EG) nr. 658/2002, overwegingen 97 en 98 (PB L 102 van 18.4.2002, blz. 1).

(161) Na de mededeling van feiten en overwegingen stelde de RPFA dat de vergelijking tussen de prijzen van de Russische uitvoer naar derde landen en de prijzen in de Unie nietszeggend is omdat een vergelijking gemaakt zou moeten worden tussen de verkoop aan dezelfde markten en met de nodige correcties voor rechten, handelsstadium, enz.

(162) Dit argument moet worden afgewezen. De Commissie beweert niet dat indien de maatregelen komen te vervallen de Russische uitvoer de prijzen in de Unie met 34 % zou onderbieden. De Commissie is van mening dat het waarschijnlijk is dat het prijsniveau waartegen de uitvoer uit Rusland de Unie binnenkomt bij gebrek aan maatregelen onder de productiekosten in de Unie, vermeerderd met een redelijke geachte winstmarge, zou komen te liggen en derhalve schadelijk zou zijn. Deze prijsniveaus zouden nog steeds aantrekkelijker zijn voor Russische exporteurs dan het huidige niveau van de verkoopprijzen op derde markten. Een verlegging van de bestaande handelsstromen zal dus waarschijnlijk plaatsvinden.

(163) Het onderzoek heeft ook aangetoond dat het onwaarschijnlijk is dat de huidige productiekosten, en derhalve ook de huidige niet-schadelijke prijs, op de korte termijn zullen afnemen gezien de ontwikkeling van de hogere productiekosten in de beoordelingsperiode (zie tabel 7). Het onderzoek bracht immers geen aanwijzingen aan het licht dat deze trend zou veranderen.

(164) Na de mededeling van feiten en overwegingen benadrukte de RFPA dat zij de dag vóór de mededeling van feiten en overwegingen informatie had verstrekt over dalende gaskosten in de Unie. De RFPA vermeldde met name de gegevens verstrekt door een toonaangevende publicatie van de meststoffenmarkt die de EU-hubprijzen op het niveau van de Nederlandse gasprijzen „Title Transfer Facility"(TTF) opgaf in plaats van de niet-representatieve Waidhaus-prijzen. De RFPA citeerde ook de Amerikaanse gasprijzen en het eerste kwartaalverslag van 2014 van Yara International aan haar investeerders, waarin wordt vermeld dat de onderneming aanzienlijk lagere gaskosten ondervindt.

(165) De Commissie merkt op dat in het economische onderzoek, ingediend door bepaalde landbouworganisaties (zie punt 7 over de belangen van de Unie) het volgende wordt verklaard: de aardgasprijzen in de Unie zijn hoger dan in de meeste andere regio's, en zullen naar verwachting in de nabije toekomst stijgen. De daling van de gaskosten aangekondigd door Yara International is een geval apart omdat de Yara-groep een multinationale groep is met toegang tot verschillende leveranciers van goedkoop gas buiten de Unie. Andere producenten van het betrokken product, en met name die welke in de oostelijke regio's van de Unie gelegen zijn, zijn afhankelijk van Russisch gas. Daarom is de Commissie nog steeds van mening dat er geen overtuigend bewijs is dat de gasprijzen voor de producenten in de Unie in de nabije toekomst aanzienlijk zullen dalen.

6.3. **Effect van de verwachte omvang van de invoer en gevolgen voor de prijzen bij het intrekken van de maatregelen**

(166) Aangezien Russisch AN in aanzienlijke hoeveelheden en tegen schadeveroorzakende prijzen op de markt van de Unie zou worden ingevoerd, zouden de producenten in de Unie gedwongen worden hun eigen prijzen te verlagen om de omvang van de verkoop en het marktaandeel te behouden. AN is immers een basisproduct waarvoor de concurrentie tussen de verschillende producenten hoofdzakelijk op prijs berust.

(167) Na de mededeling van feiten en overwegingen betoogde de RFPA dat de vermeende technische handelsbelemmeringen voor Russisch AN in de Unie in overweging moeten worden genomen, namelijk het verbod op verkoop (in Duitsland) of strenge reglementeringen van de opslag van AN in bepaalde andere lidstaten. Voor zover die beperkingen op zowel exporteurs uit derde landen en producenten in de Unie op een niet-discriminerende wijze van toepassing zijn, is de Commissie van mening dat dit argument moet worden afgewezen.

6.4. **Conclusies**

(168) Met het oog op de bevindingen van de onderzoeken, de reservecapaciteit in verband met de bescheiden groei van het verbruik in Rusland, de beperkte mogelijkheden naar derde landen uit te voeren, en de aantrekkelijkheid van de markt van de Unie, wordt geoordeeld dat de intrekking van de maatregelen waarschijnlijk zal leiden tot een herhaling van invoer met dumping uit Rusland.

(169) Uit het onderzoek is ook gebleken dat de bedrijfstak van de Unie zich in een niet-schadelijke situatie bevindt. Er zijn echter geen aanwijzingen dat deze positieve situatie houdbaar zal zijn indien de maatregelen komen te vervallen. Integendeel, volgens de door de indiener van het verzoek verstrekte marktanalyse hebben de marktprijzen van AN nu hun piek en de top van de conjunctuurcyclus bereikt. De conjunctuurcyclus en de prijzen zullen nu naar verwachting een neerwaartse trend gaan vertonen. Meer bepaald blijken de prijzen, die sinds 2009 elk jaar gestaag zijn gestegen, nu te dalen. Derhalve zullen het prijs- en winstniveau die de bedrijfstak van de Unie tijdens de beoordelingsperiode heeft gerealiseerd, in de nabije toekomst niet worden bereikt. Tegelijkertijd zullen de productiekosten stabiel blijven of verder toenemen en daarmee de winstmarge van de bedrijfstak van de Unie onder druk zetten. In dit scenario, en gezien de daling van het verbruik in de Unie, zal een aanzienlijke toename van de invoer met prijsonderbieding sterke druk uitoefenen op de verkoopprijzen van de bedrijfstak en leiden tot het verlies van een aanzienlijk marktaandeel. Hierdoor zal aanmerkelijke schade zich naar alle waarschijnlijkheid onvermijdelijk herhalen.

(170) Na de mededeling van feiten en overwegingen bekritiseerde de RFPA de afhankelijkheid van de Commissie van de door de indiener van het verzoek verstrekte marktanalyse en merkte op dat het verwachte prijsniveau in 2017-2018 vergelijkbaar zal zijn met de prijzen in 2010 en hoger dan de prijzen in de voorgaande jaren. De RFPA merkte ook op dat de gemiddelde winstgevendheid van de bedrijfstak van de Unie in 2010 boven de streefwinst (van 12,8 %) lag en dat het kwartaalverslag van Yara International voor 2014 een veelbelovend vooruitzicht afschildert.

(171) Het prospectieve karakter van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen maakt het moeilijk nauwkeurige conclusies te trekken over prognoses inzake prijsniveaus in 2017 en daarna. Uit onafhankelijke marktanalyse blijkt echter dat verwacht wordt dat de prijsniveaus van het betrokken product in de komende twee jaar zullen afnemen. Dit zal samen met de verwachte stijging van de productiekosten naar alle waarschijnlijkheid de winst die momenteel door de bedrijfstak van de Unie wordt bereikt, doen afnemen. Deze prospectieve conclusie blijft geldig, ondanks het feit dat tijdens het TNO en de beoordelingsperiode het door de bedrijfstak van de Unie behaalde winstniveau hoger was dan het streefcijfer van 8 % zoals vastgesteld in een vorig onderzoek. In dit verband is het niet relevant dat het feit dat het nieuwe onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen dat de antidumpingmaatregelen ten aanzien van de invoer van ureum uit Rusland beëindigt, geen waarschijnlijkheid van herhaling van schade heeft aangetroffen, aangezien elke zaak op zichzelf en op eigen specifieke kenmerken moet worden beoordeeld. Bovendien richt het eerste kwartaalverslag in 2014 van Yara International aan haar investeerders zich niet speciaal op het betrokken product en moet het niet als maatstaf voor de verwachtingen van de bedrijfstak van de Unie van het betrokken product worden beschouwd. Dit argument wordt bijgevolg verworpen.

(172) Vertegenwoordigers van de Russische autoriteiten en de RFPA stelden dat de Commissie geen positief bewijs had geleverd ter ondersteuning van de conclusie dat indien de geldende maatregelen zouden komen te vervallen, een herhaling van invoer met dumping van het betrokken product zal plaatsvinden die zal leiden tot herhaling van schade voor de bedrijfstak van de Unie.

(173) De RFPA stelde ook dat de Commissie geen oorzakelijk verband had vastgesteld tussen de beëindiging van de maatregelen en de waarschijnlijkheid van herhaling van schade. De externe elementen vermeld in het informatiedocument (dalend verbruik, dalende prijzen, stijgende productiekosten, lage bezettingsgraad) lijken integendeel de oorzaak te zijn van de waarschijnlijke herhaling van schade.

(174) De Commissie is het niet eens met deze beoordeling. De waarschijnlijkheid van herhaling van schade indien de maatregelen komen te vervallen wordt hoofdzakelijk gerechtvaardigd door de waarschijnlijke herhaling van uitvoer met dumping uit Rusland in aanzienlijke hoeveelheden en tegen een prijsniveau dat, hoewel nog steeds winstgevend voor de Russische exporteurs, lager zal zijn dan de prijzen in de Unie. Met de vermelding van een aantal externe factoren in haar algemene beoordeling identificeert de Commissie slechts andere factoren die de komende jaren mogelijk van invloed kunnen zijn op de markt van de Unie en dus op de situatie van de bedrijfstak van de Unie, maar dit maakt de conclusie dat schade veroorzakende dumping waarschijnlijk zal worden herhaald indien de maatregelen zouden komen te vervallen, niet ongeldig.

7. BELANG VAN DE UNIE

(175) Ingevolge artikel 21 van de basisverordening ging de Commissie na of handhaving van de bestaande antidumpingmaatregelen ten aanzien van Rusland tegen het belang van de Unie in haar geheel zou indruisen. Het belang van de Unie werd bepaald aan de hand van een afweging van alle betrokken belangen, waaronder die van de bedrijfstak van de Unie, de importeurs en de gebruikers.

(176) Alle belanghebbenden werden overeenkomstig artikel 21, lid 2, van de basisverordening in de gelegenheid gesteld hun standpunt bekend te maken.

(177) In het oorspronkelijke onderzoek werd de instelling van maatregelen niet in strijd met het belang van de Unie geacht. Aangezien dit onderzoek een nieuw onderzoek is en er al sinds 1995 maatregelen van kracht zijn, maakt de analyse het bijgevolg mogelijk eventuele negatieve gevolgen van de geldende antidumpingmaatregelen voor de betrokken partijen te beoordelen.

(178) Op deze basis werd onderzocht of er, ondanks de conclusies inzake de waarschijnlijkheid van herhaling van dumping en de waarschijnlijkheid van herhaling van schade, dwingende redenen bestonden die tot de conclusie zouden leiden dat het niet in het belang van de Unie was de maatregelen te handhaven.

7.1. Belang van de bedrijfstak van de Unie

(179) De thans geldende maatregelen hebben bijgedragen tot een sterke daling van de invoer met dumping uit Rusland en brachten verlichting voor de bedrijfstak van de Unie. De bedrijfstak van de Unie bleek zich in een gezonde economische situatie te bevinden, wat vooral werd aangetoond door blijvende winst. Het is echter belangrijk erop te wijzen dat sommige producenten in de Unie al een winst vertonen die aanzienlijk lager is dan de gemiddelde winstmarge van de bedrijfstak van de Unie en zelfs lager is dan het streefcijfer van 8 %.

(180) Indien de maatregelen komen te vervallen, zal de bedrijfstak van de Unie naar alle waarschijnlijkheid worden geconfronteerd met sterke oneerlijke concurrentie van de Russische producenten. De beëindiging van de maatregelen zou ongetwijfeld leiden tot een snelle verslechtering van hun economische situatie. Beëindiging van de maatregelen is derhalve niet in het belang van de bedrijfstak van de Unie.

7.2. **Belang van de importeurs**

(181) Bij het vorige onderzoek werd vastgesteld dat het effect van de instelling van maatregelen waarschijnlijk geen ernstige negatieve gevolgen zou hebben voor de situatie van importeurs en gebruikers in de Unie. E.F.I.A. maakte zich bekend als belanghebbende en verzocht om een aantal redenen om het vervallen van de maatregelen:

— de maatregelen bestaan al bijna 20 jaar en hebben het gewenste effect van bescherming van de producenten in de Unie bereikt;

— door de toename van het binnenlandse verbruik in Rusland bestaat er geen gevaar dat de Russische producten naar de Unie zullen worden verlegd;

— het is in het belang van de gebruikers om toegang te hebben tot verschillende leveranciers om de keuze te vergroten.

(182) Deze argumenten moeten worden afgewezen. Het is juist dat de bedrijfstak van de Unie momenteel geen aanmerkelijke schade ondervindt. In een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen is de vraag die moet worden beantwoord echter wat er in de toekomst zou gebeuren indien de maatregelen zouden komen te vervallen. In dit verband kunnen de huidige prestaties van de bedrijfstak van de Unie alleen worden gebruikt als een doorslaggevende indicatie van wat er in de toekomst zou kunnen gebeuren, voor zover dit de beoordeling van het niet-schadelijke prijsniveau mogelijk maakt.

(183) Importeurs en handelaren in de Unie hebben toegang tot een aantal bronnen binnen en buiten de Unie, waaronder Rusland. Rusland is het enige land waartegen maatregelen van kracht zijn.

7.3. **Belang van de gebruikers**

(184) Verschillende gebruikersverenigingen hebben zich bekendgemaakt. Een aantal van deze verenigingen verzochten echter slechts te worden erkend als belanghebbenden en namen geen specifiek standpunt in over het belang van de Unie. Twee nationale verenigingen waren van mening dat na de vele jaren dat de maatregelen van kracht waren, het niet langer in hun belang was om de bestaande maatregelen te handhaven.

(185) De vermelde redenen waren:

— de grote impact van meststoffen op de productiekosten van landbouwers (tussen 7 % en 42 % van de variabele kosten, afhankelijk van het type gewas);

— de mogelijkheid om meststoffen te kopen tegen een prijs die ongeveer 15 à 20 EUR lager ligt dan de prijs die de producenten in de Unie berekenen;

— de mogelijkheid om toegang te hebben tot een enigszins verschillend product (Russische prils zouden iets kleiner zijn dan de prils van de Unie en zouden derhalve geschikt zijn voor gebruik voor bepaalde productiedoeleinden) en

— de mogelijkheid om toegang te hebben tot verscheidene leveranciers, en daarmee concurrentie te verhogen en oligopolistische posities en prijsafspraken te vermijden.

(186) Deze argumenten kunnen niet worden aanvaard om dezelfde redenen als bedoeld in de overwegingen 182 en 183. De Commissie is zich niet bewust van niet-concurrerende praktijken onder de producenten in de Unie, die vrijelijk op de markt van de Unie concurreren.

(187) Er zijn geen landbouwers die de gebruikersvragenlijst hebben beantwoord. De precieze impact van meststoffen als geheel, en van AN in het bijzonder, op de productiekosten van de landbouwers kon dus niet worden gecontroleerd. Derhalve kon de vermeende hoge positieve impact van lagere prijzen voor AN op de productiekosten van de landbouwers niet worden bevestigd. Op basis van de gegevens waarover de Commissie beschikt, vertegenwoordigt AN echter slechts ongeveer 21 % van het totale verbruik in de Unie van alle stikstofhoudende meststoffen (ammoniumnitraat, kalkammonsalpeter, ureum, oplossing van ureum en AN, NPK/NP/NK, enz.) ([1]). Gezien het feit dat er ook andere meststoffen (met hogere niveaus van kalium en fosfaat) zijn, wordt er geschat dat het aandeel van AN in alle meststoffen die door landbouwers in de Unie worden gebruikt zelfs minder is dan 21 %. Daarom is het redelijk te concluderen dat de impact van de huidige maatregelen voor landbouwers in de Unie als geheel niet significant is.

([1]) *Bron:* http://www.fertilizerseurope.com/fileadmin/user_upload/publications/statistics_publications/Stat_website.pdf

(188) Zelfs als op zeer korte termijn de toegang tot goedkopere meststoffen in het belang van de landbouwers blijkt te zijn, zou bovendien naar alle waarschijnlijkheid op korte- en middellange termijn een herhaling van schade voor de bedrijfstak van de Unie plaatsvinden, met het risico dat sommige van de meer kwetsbare producenten in de Unie in bepaalde regio's in de Unie mogelijk failliet gaan. Derhalve zouden gebruikers en landbouwers in de toekomst zelfs nog minder keuze van leveranciers hebben en mogelijk afhankelijk worden van Russische uitvoer, die in een dergelijk scenario in prijs zou kunnen stijgen.

(189) Eén gebruikersvereniging diende een onderzoek door een onafhankelijk economisch adviseur in, volgens welke de beëindiging van de geldende maatregelen zou leiden tot een daling van de prijs van meststoffen in de Unie ten behoeve van de gebruikers, tot een beperkte stijging van het invoervolume, en tot een geringe negatieve invloed voor de producenten in de Unie, die echter zou worden gecompenseerd door de stevige winstmarges die zij momenteel genieten. Evenwel moet worden opgemerkt dat sommige van de veronderstellingen waarnaar de beoordeling van het bedoelde economische onderzoek verwees, niet overeenkomen met de bevindingen van het onderzoek. Uit het onderzoek is gebleken dat de prijs bij uitvoer van AN uit Rusland naar derde landen lager ligt dan de in dat economische onderzoek geschatte prijs. Evenzo verschillen de vastgestelde Russische capaciteit en de potentiële waarden van de binnenlandse consumptie van degenen die worden gebruikt voor de simulaties van de gevolgen van het vervallen van de maatregelen. Derhalve kan de beoordeling in het onderzoek niet volledig worden ingeroepen om beslissende conclusies te trekken.

(190) Na de mededeling van feiten en overwegingen verzocht om een aantal landbouwersverenigingen een hoorzitting met de Commissie en dienden zij een enigszins herziene versie in van het in de vorige overweging bedoelde onderzoek, waarbij rekening wordt gehouden met de gegevens die de Commissie in het informatiedocument heeft verstrekt.

(191) Het herziene onderzoek lijkt het uitgangspunt van de Commissie te bevestigen dat de Russische uitvoerprijs tot een niveau van om en nabij de Russische binnenlandse prijzen zou dalen, ofwel 221 EUR per ton. Dit zorgt ervoor dat de producenten in de Unie hun prijzen moeten verlagen om geen marktaandeel te verliezen.

(192) De vertegenwoordigers van de landbouwers verklaarden de moeilijke situatie waarin zij zich bevinden, waardoor zij concurreren met producenten van landbouwproducten in derde landen zonder een antidumpingrecht om hen te beschermen, in tegenstelling tot de producenten van het betrokken product in de Unie. Zij verwachten dat indien de maatregelen komen te vervallen, de prijs van het betrokken product zou dalen en de negatieve gevolgen voor de producenten in de Unie zouden opwegen tegen de voordelen voor de landbouwers, een categorie van gebruikers die werk biedt aan miljoenen mensen in de Unie. De vertegenwoordigers van de landbouwers vermeldden ook dat indien de prijs van het betrokken product zou dalen, zij liever het betrokken product zouden kopen in plaats van andere goedkopere, maar meer vervuilende meststoffen zoals ureum of oplossingen van ureum en ammoniumnitraat. Dit zou gunstig zijn voor het milieu. Zij voerden aan dat indien maatregelen worden gehandhaafd, ze moeten worden geschorst (vergelijkbaar met de gebeurtenissen in een ander onderzoek naar de invoer van siliciummangaan uit China, Kazachstan en Oekraïne ([1])).

(193) De Commissie heeft de argumenten van de landbouworganisaties zorgvuldig overwogen. Het is algemeen erkend dat landbouwers in de Unie toegang hebben tot het betrokken product vervaardigd door producenten in de Unie en door producenten in andere derde landen dan de Russische producenten-exporteurs. Maar er is vooral, zoals bevestigd tijdens de hoorzitting op 19 juni 2014, en in tegenstelling tot de veronderstelling in het economische onderzoek, geen garantie dat een initiële potentiële daling van de prijs van het betrokken product (indien de geldende maatregelen zouden komen te vervallen) zou worden doorberekend aan de eindgebruikers. Landbouwers kopen het betrokken product vaak van distributeurs en zijn zelfs niet eens op de hoogte van de oorsprong ervan, als het maar aan hun eisen (in termen van de grootte van de prils of korrels, enz.) voldoet. Indien de maatregelen komen te vervallen, is het zeer waarschijnlijk dat schade opnieuw zou ontstaan voor de producenten van het betrokken product in de Unie, maar is er geen garantie dat de gebruikers eigenlijk wel zouden profiteren.

(194) Antidumpingmaatregelen ten aanzien van de invoer van het betrokken product waren jarenlang van kracht zonder onevenredige kosten voor de landbouwers die hun bestaan in gevaar zouden kunnen brengen. Bij de analyse van het belang van de Unie wordt de evenredigheid van het handhaven van de maatregelen beoordeeld, rekening houdend met de verschillende en soms tegenstrijdige belangen. De handhaving van de maatregelen is in het belang van de producenten in de Unie, omdat de intrekking ervan velen van hen failliet zou doen gaan. Derhalve is het vanuit het oogpunt van evenredigheid, aangezien de Commissie geen bewijs heeft dat landbouwers buitensporige kosten oplopen als gevolg van de maatregelen, in het belang van de Unie om de maatregelen te handhaven. In ieder geval erkennen de landbouwers dat zij de voorkeur geven aan meerdere leveranciers en dat het verdwijnen van de bedrijfstak van de Unie niet in hun belang zou zijn.

(195) Ten slotte, zoals vermeld in overweging 193, is er geen bewijs dat het vervallen van de maatregelen zou leiden tot een prijsdaling van AN die de gebruikers ten goede zou komen, wat zou leiden tot een overschakeling op AN van andere, meer vervuilende meststoffen. Derhalve is het vermeende positieve milieueffect niet onderbouwd. In

([1]) PB L 317 van 5.12.2007, blz. 5.

ieder geval zou een mogelijke positief milieueffect niet van een dergelijke omvang zijn dat het zou indruisen tegen het algemene belang van de gehele Unie om de maatregelen te handhaven. De suggestie om de maatregelen te schorsen is niet mogelijk, omdat in dit geval niet is voldaan aan de wettelijke vereisten van artikel 14, lid 4, van de basisverordening.

(196) Gezien het bovenstaande concludeert de Commissie dat het beëindigen van de maatregelen niet in het belang van gebruikers zou zijn, of dat ten minste de extra voordelen voor de gebruikers niet opwegen tegen de extra kosten voor de bedrijfstak van de Unie.

7.4. **Conclusie inzake het belang van de Unie**

(197) Gezien de overwegingen 179 tot en met 195 wordt geconcludeerd dat er voor de belangen van de Unie geen dwingende redenen zijn om de huidige antidumpingmaatregelen niet te handhaven.

8. **DEFINITIEVE ANTIDUMPINGMAATREGELEN**

(198) Alle partijen zijn in kennis gesteld van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan de Commissie voornemens was de handhaving van de bestaande maatregelen aan te bevelen. Zij konden hierover binnen een bepaalde termijn opmerkingen maken. Met de standpunten en opmerkingen werd rekening gehouden wanneer dit gerechtvaardigd was.

(199) Na de mededeling van feiten en overwegingen verzocht één Russische producent-exporteur die niet voor de steekproef was geselecteerd, de Commissie om onderhandelingen aan te gaan inzake een verbintenis en stelde daarbij een minimumprijs en maximumhoeveelheid voor. Er is echter geen rechtsgrondslag in de basisverordening voor de aanvaarding van een verbintenis in het kader van een nieuw onderzoek in verband met het vervallen van de maatregelen, aangezien de vorm van de maatregelen niet kan worden gewijzigd. De Russische producent in kwestie kan een tussentijds nieuw onderzoek aanvragen op basis van artikel 11, lid 3, van de basisverordening, indien hij van oordeel is dat aan de voorwaarden voor een dergelijk nieuw onderzoek wordt voldaan.

(200) Na de mededeling van feiten en overwegingen verzocht de Acron Group de Commissie om beëindiging van de procedure voor zover zij betrokken was, aangezien Acron zich ten opzichte van de andere Russische producenten in een andere situatie zou bevinden. De bevindingen van dit nieuwe onderzoek duiden er echter op dat Acron zich in dezelfde situatie als de andere Russische producenten bevindt. Bovendien geeft artikel 11, lid 2, van de basisverordening geen rechtsgrondslag om een onderscheid te maken tussen de verschillende producenten-exporteurs.

(201) Dienovereenkomstig en gezien de conclusies die zijn getrokken met betrekking tot de waarschijnlijkheid van voortzetting of herhaling van dumping en schade blijkt dat, overeenkomstig artikel 11, lid 2, van de basisverordening, de antidumpingmaatregelen die van toepassing zijn op de invoer van ammoniumnitraat van oorsprong uit Rusland, ingesteld bij Verordening (EG) nr. 661/2008, zoals gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 989/2009 van de Raad, moet worden gehandhaafd voor een aanvullende periode van vijf jaar.

(202) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 15, lid 1, van de basisverordening opgerichte comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten, momenteel ingedeeld onder de GN-codes 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 en ex 3105 90 20, van oorsprong uit Rusland.

2. Het definitieve antidumpingrecht is een vast bedrag zoals aangegeven in de punten a), b) en c):

a) Voor goederen geproduceerd door Open Joint Stock Company (OJSC) „Azot", Novomoskovsk, Rusland of door Open Joint Stock Company (OJSC) „Nevinnomyssky Azot", Nevinnomyssk, Rusland, en hetzij rechtstreeks verkocht aan de eerste onafhankelijke afnemer in de EU, hetzij verkocht door Eurochem Trading GmbH, Zug, Zwitserland of via Open

Joint Stock Company (OJSC) Mineral and Chemical Company „EuroChem", Moskou, Rusland, of EuroChem Trading GmbH, Zug, Zwitserland aan de eerste onafhankelijke afnemer in de EU (aanvullende Taric-code A522):

Productomschrijving	GN-code	Taric-code	Vast bedrag van het recht (EUR per ton)
Ammoniumnitraat, ander dan in waterige oplossing	3102 30 90	—	32,82
Mengsels van ammoniumnitraat en calciumcarbonaat of andere niet-vruchtbaarmakende anorganische stoffen, met een stikstofgehalte van meer dan 28 gewichtspercenten	3102 40 90	—	32,82
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten	3102 29 00	10	32,82
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten	3102 60 00	10	32,82
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten	3102 90 00	10	32,82
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten, geen fosfor en geen kalium bevattend	3105 10 00	10	32,82
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en/of een kaliumgehalte berekend als K_2O van minder dan 3 gewichtspercenten	3105 10 00	20	31,84
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en/of een kaliumgehalte berekend als K_2O van 3 of meer doch minder dan 6 gewichtspercenten	3105 10 00	30	30,85
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en/of een kaliumgehalte berekend als K_2O van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspercenten	3105 10 00	40	29,87
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en/of een kaliumgehalte berekend als K_2O van 9 of meer doch niet meer dan 12 gewichtspercenten	3105 10 00	50	28,88
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en een kaliumgehalte berekend als K_2O van minder dan 3 gewichtspercenten	3105 20 10	30	31,84
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 3 of meer doch minder dan 6 gewichtspercenten	3105 20 10	40	30,85

Productomschrijving	GN-code	Taric-code	Vast bedrag van het recht (EUR per ton)
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspercenten	3105 20 10	50	29,87
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 9 of meer doch niet meer dan 12 gewichtspercenten	3105 20 10	60	28,88
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van minder dan 3 gewichtspercenten	3105 51 00	10	31,84
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 3 of meer doch minder dan 6 gewichtspercenten	3105 51 00	20	30,85
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspercenten	3105 51 00	30	29,87
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 9 of meer doch niet meer dan 10,40 gewichtspercenten	3105 51 00	40	29,41
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van minder dan 3 gewichtspercenten	3105 59 00	10	31,84
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 3 of meer doch minder dan 6 gewichtspercenten	3105 59 00	20	30,85
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspercenten	3105 59 00	30	29,87
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 9 of meer doch niet meer dan 10,40 gewichtspercenten	3105 59 00	40	29,41
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een kaliumgehalte berekend als K_2O van minder dan 3 gewichtspercenten	3105 90 20	30	31,84
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 3 of meer doch minder dan 6 gewichtspercenten	3105 90 20	40	30,85

Productomschrijving	GN-code	Taric-code	Vast bedrag van het recht (EUR per ton)
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspercenten	3105 90 20	50	29,87
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 9 of meer doch niet meer dan 12 gewichtspercenten	3105 90 20	60	28,88

b) Voor goederen vervaardigd door JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat (aanvullende Taric-code A959):

Productomschrijving	GN-code	Taric-code	Vast bedrag van het recht (EUR per ton)
Ammoniumnitraat, ander dan in waterige oplossing	3102 30 90	—	47,07
Mengsels van ammoniumnitraat en calciumcarbonaat of andere niet-vruchtbaarmakende anorganische stoffen, met een stikstofgehalte van meer dan 28 gewichtspercenten	3102 40 90	—	47,07

Voor de in lid 1 vermelde goederen die door JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat worden vervaardigd en niet in de bovenstaande tabel zijn vermeld, geldt geen antidumpingrecht.

c) Voor alle andere ondernemingen (aanvullende Taric-code A999):

Productomschrijving	GN-code	Taric-code	Vast bedrag van het recht (EUR per ton)
Ammoniumnitraat, ander dan in waterige oplossing	3102 30 90	—	47,07
Mengsels van ammoniumnitraat en calciumcarbonaat of andere niet-vruchtbaarmakende anorganische stoffen, met een stikstofgehalte van meer dan 28 gewichtspercenten	3102 40 90	—	47,07
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten	3102 29 00	10	47,07
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten	3102 60 00	10	47,07
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten	3102 90 00	10	47,07
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten, geen fosfor en geen kalium bevattend	3105 10 00	10	47,07

Productomschrijving	GN-code	Taric-code	Vast bedrag van het recht (EUR per ton)
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en/of een kaliumgehalte berekend als K_2O van minder dan 3 gewichtspercenten	3105 10 00	20	45,66
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en/of een kaliumgehalte berekend als K_2O van 3 of meer doch minder dan 6 gewichtspercenten	3105 10 00	30	44,25
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en/of een kaliumgehalte berekend als K_2O van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspercenten	3105 10 00	40	42,83
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en/of een kaliumgehalte berekend als K_2O van 9 of meer doch niet meer dan 12 gewichtspercenten	3105 10 00	50	41,42
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en een kaliumgehalte berekend als K_2O van minder dan 3 gewichtspercenten	3105 20 10	30	45,66
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 3 of meer doch minder dan 6 gewichtspercenten	3105 20 10	40	44,25
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspercenten	3105 20 10	50	42,83
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 9 of meer doch niet meer dan 12 gewichtspercenten	3105 20 10	60	41,42
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van minder dan 3 gewichtspercenten	3105 51 00	10	45,66
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 3 of meer doch minder dan 6 gewichtspercenten	3105 51 00	20	44,25

Productomschrijving	GN-code	Taric-code	Vast bedrag van het recht (EUR per ton)
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspercenten	3105 51 00	30	42,83
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 9 of meer doch niet meer dan 10,40 gewichtspercenten	3105 51 00	40	42,17
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van minder dan 3 gewichtspercenten	3105 59 00	10	45,66
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 3 of meer doch minder dan 6 gewichtspercenten	3105 59 00	20	44,25
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspercenten	3105 59 00	30	42,83
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een fosforgehalte berekend als P_2O_5 van 9 of meer doch niet meer dan 10,40 gewichtspercenten	3105 59 00	40	42,17
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een kaliumgehalte berekend als K_2O van minder dan 3 gewichtspercenten	3105 90 20	30	45,66
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 3 of meer doch minder dan 6 gewichtspercenten	3105 90 20	40	44,25
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 6 of meer doch minder dan 9 gewichtspercenten	3105 90 20	50	42,83
Vaste meststoffen met een gehalte aan ammoniumnitraat van meer dan 80 gewichtspercenten en een kaliumgehalte berekend als K_2O van 9 of meer doch niet meer dan 12 gewichtspercenten	3105 90 20	60	41,42

3. Wanneer goederen zijn beschadigd voordat zij in het vrije verkeer worden gebracht en de werkelijk betaalde of te betalen prijs derhalve verhoudingsgewijs is verminderd met het oog op de vaststelling van de douanewaarde overeenkomstig artikel 145 van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie [1], wordt het in lid 2 vastgestelde bedrag van het antidumpingrecht met hetzelfde percentage verminderd als de werkelijk betaalde of te betalen prijs.

4. Onverminderd lid 1 is het definitieve antidumpingrecht niet van toepassing op ingevoerde goederen die overeenkomstig artikel 2 in het vrije verkeer zijn gebracht.

5. Tenzij anders vermeld, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

[1] Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek (PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1).

Artikel 2

1. Ingevoerde goederen die voor het vrije verkeer zijn aangegeven en zijn gefactureerd door ondernemingen waarvan de Commissie verbintenissen heeft aanvaard en wier namen zijn vermeld in Besluit 2008/577/EG, zoals gewijzigd, zijn vrijgesteld van het bij artikel 1 ingestelde antidumpingrecht op voorwaarde dat:

— de goederen door de genoemde ondernemingen zijn vervaardigd en verzonden en door hen direct aan de eerste onafhankelijke afnemer in de Unie zijn gefactureerd;

— de goederen vergezeld gaan van een verbintenisfactuur, die een handelsfactuur is die ten minste de in de bijlage bij deze verordening vermelde gegevens en verklaring bevat; en

— de goederen die bij de douane worden aangegeven en aangeboden exact overeenstemmen met de beschrijving in de verbintenisfactuur.

2. Er ontstaat een douaneschuld op het ogenblik van de aanvaarding van de aangifte voor het vrije verkeer:

— wanneer ten aanzien van de in lid 1 beschreven ingevoerde goederen wordt vastgesteld dat aan een of meer van de in dat lid genoemde voorwaarden niet is voldaan; of

— wanneer de Commissie haar aanvaarding van de verbintenis overeenkomstig artikel 8, lid 9, van Verordening (EG) nr. 1225/2009 intrekt bij een verordening of besluit waarin zij naar specifieke transacties verwijst en de desbetreffende verbintenisfacturen ongeldig verklaart.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel, 23 september 2014.

Voor de Commissie

De voorzitter

José Manuel BARROSO

BIJLAGE

De volgende gegevens moeten worden vermeld in de handelsfactuur, waarnaar in artikel 2, lid 1, tweede streepje, wordt verwezen, die de door de onderneming in de Unie ingevoerde goederen waarop een verbintenis van toepassing is, vergezelt:

1. het opschrift „HANDELSFACTUUR — GOEDEREN DIE ONDER EEN VERBINTENIS VALLEN";
2. de naam van de onderneming die de handelsfactuur heeft afgegeven;
3. het nummer van de handelsfactuur;
4. de datum van afgifte van de handelsfactuur;
5. de aanvullende Taric-code waaronder de in de factuur vermelde goederen aan de grens van de Unie worden ingeklaard;
6. een nauwkeurige omschrijving van de goederen, met inbegrip van:
   — het productcodenummer (PCN) dat in de verbintenis wordt gebruikt;
   — een omschrijving van de goederen die onder het betrokken PCN vallen;
   — het productcodenummer van de onderneming (CPC: company product code);
   — Taric-code;
   — de hoeveelheid (in ton).
7. de verkoopvoorwaarden, met inbegrip van:
   — de prijs per ton;
   — de betalingsvoorwaarden;
   — de leveringsvoorwaarden;
   — het totale bedrag aan kortingen en rabatten;
8. de naam van de onderneming die als importeur in de Unie de rechtstreekse ontvanger is van de handelsfactuur die de in het kader van de verbintenis geleverde goederen vergezelt;
9. de naam van de medewerker van de onderneming die de handelsfactuur heeft afgegeven en de volgende ondertekende verklaring:

   „Ondergetekende bevestigt dat de verkoop voor rechtstreekse uitvoer naar de Europese Unie van de goederen waarop deze factuur betrekking heeft, plaatsvindt in het kader en op de voorwaarden van de verbintenis die door [ONDERNEMING] werd aangeboden en door de Europese Commissie bij Besluit nr. 2008/577/EG werd aanvaard. Ondergetekende verklaart dat de in deze factuur verstrekte informatie juist en volledig is.".